

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

ORGANUL ASOCIAȚIEI NOTARILOR COMUNALI DIN ROMÂNIA

Persoană juridică recunoscută prin sent. Trib. de Ilfov s. I-a Nr. Dos. 3709/934 din 6 Iulie 1934.

Doctrină • Profesionale • Publicațiuni Oficiale • Jurisprudență • Informațiuni

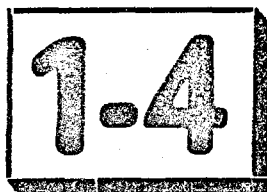
Inscrisă în registrul publicațiilor periodice la Trib. Timiș-Torontal s. III-a Com. sub. Nr. 21—1938, Dos. Nr. 911—1938, Ord. prez. 5124—938

DIRECTOR:

GHEORGHE MILENCOVICI, notar,
Președintele A. N. C. R.

Redactori:

N. GIURGIU, I. E. ISACU, D. ISAIU, notari.

Redacția:

Vizejdia, pl. Comloș, jud. Timiș-Torontal.

Administrația:

Timișoara I, Str. E. Ungureanu Nr. 7.

Cuprinsul:

	Pag.
Vlad Matîșef : Un omagiu jubiliar	1
Mihail F. Grigoriu : Omagiu revistei „Administrația Română”	2
DOCTRINĂ :	
D. Cefa : Administrația experimentală	3
Ioan Drăguț : Omul, Locul și prestigiul	5
Dimitrie Isaiu : Rolul voinței în organizare	6
Gh. I. Popescu : Despre căsătorie	7
RECENZIE :	
R. Gh. Zaharia : Șoimul Călimanului, versuri	9
ACTIVITATEA PREZIDIULUI :	
Simplificare în administrație	10
Indemnizația Notarilor potrivit art. 109 din L. A.	
Memoriul A. N. C. R. din Ținutul Suceava	14
PUBLICAȚIUNI OFICIALE :	
Schimbări în conducerea filialelor Cernăuți, Făgăraș, Ialomița, Ilfov	15
Notari decorați	15
INFORMAȚIUNI :	
Răspunsul M. Sale Regelui și D-lui Consilier Regal Gh. Tătărescu, președintele Consiliului de Miniștri	15
Telegrama filialei Ialomița către Dl. Președinte Gh. Milencovici	15
Decret-Lege interpretativ asupra Legii Administrative și a legii de Organizare a Curților Administrative	16
Decret-Lege pentru numirile în funcțiunile publice	17
Regulamentul Legii pentru numirile în funcțiunile publice	18
Decret-Lege pentru simplificarea formalităților de aprobare a proiectelor de lucrări și de angajări de cheltueli.	21
Decret-Lege pentru reportarea veniturilor proprietăților agricole urbane și rurale, stabilite prin recensământul perioadei cincinale 1933—37 și pe exercițiul 1940—41	24
JURISPRUDENȚĂ :	
Funcționarii diurniști beneficiază de dispozițiile art. 62 din Statutul Funcționarilor Publici	24
Funcționarii Publici nu se bucură de inamovibilitate	26
In materia verificării situației Funcționarilor Publici	27
Răspunderea primăriilor rurale la contractele de serviciu în fața lor	28
Rolul notarului în litigiile penale	28
Acțiunea de contencios a D-lui D. C. Vasilescu Director de Minister	28
POȘTA REDACȚIEI :	
N. Lăpădat Buzd jud. Târnava-Mare : Reglementarea situației notarilor de pe raza Ținutului Timiș, netrecuți în bugetul M. I.	29
Ioan Hajdău Oradea : Impunerea notarilor după lucr. particulare exec.	29
NECROLOG : Vladislav Tomasevschi	30
Serviciul Gazetelor	31

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

REVISTĂ LUNARĂ

ANUL XX.

ORGANUL ASOCIAȚIEI NOTARILOR COMUNALI DIN ROMÂNIA

Persoană juridică recunoscută prin sentința Trib. de Ilfov, s. 2-a. Nr. Dos. 3709—937 din 6 Iulie 1934.

Inscrisă în Reg. publicațiilor periodice la Trib. Timiș-Torontal S. III-a Com. sub. Nr. 21/938, Dos. Nr. 911/938. Ord. Prez. 5124/938.

Director: GH. MILENCOVICI, notar, Președintele A. N. C. R.

Redactori: N. GIURGIU, I. E. ISACU, D. ISAIU, notari.

Redacția: Vizejdia, pl. Comloș, jud. Timiș-Torontal ::--:: Administrația: Timișoara I, Str. E. Ungureanu Nr. 7.

Manuscrisele primite și nepublicate nu se înapoiază.

Domnii colaboratori ai Revistei sunt rugați a scrie citeț, dacă e posibil cu mașina pe o singură pagină a filei de hârtie.

Recenziunile bibliografice publicate în corpul revistei sunt gratuite.

CONDIȚIUNILE DE ABONARE:

Abonamentele se fac numai pentru un an întreg, cu începere dela 1 Ianuarie. Pentru abonamentele făcute mai târziu, se trimit numerele din urmă.

PREȚUL ABONAMENTULUI ESTE:

Pentru funcționari și comunele rurale . . . 300 Lei anual
Pentru orașe, județe și ținuturi 1000 " "

Abonamentele revistei se vor trimite la adresa:
Nicolae Novacovici, casier al revistei: Bănia, pl. Bozovici, jud. Caraș.

Taxele de membru și subvențiunile pentru „Căminul Notarilor” se vor trimite la adresa: Ioan Hajdău, casier central al A. N. C. R., Oradea, Prefectura jud. Bihor.

Biroul Central al Asociației: București I, Str. Aristide Briand (f. Regală) Nr. 20, et. I, Telefon 4-82-56.

Adresa președintelui Asociației Notarilor Comunali din România este: Gh. Milencovici, notar Vizejdia pl. Comloș, (jud. Timiș-Torontal).

În București, la adresa biroului Central al Asoc. de mai sus.

Administrația Română

Organul Asociației Notarilor Comunali din România

Director: GH. MILENCOVICI, notar, Președintele A. N. C. R.

Redactori: N. GIURGIU, I. E. ISACU, D. ISAIU, notari.

Redacția:

Vizejdia, pl. Comloș, jud. Timiș-Torontal

|| APARE LUNAR ||

Administrația:

Timișoara I. Str. E. Ungureanu Nr. 7

Un omagiu jubiliar

Acum, când prețioasa revistă „Administrația Română” își sărbătorește triumfal două decenii de existență și activitate pentru apărarea intereselor profesionale ale corpului notarial;

Acum, după ce tiparul a pecetluit zeci de mii de exemplare, care au fost răspândite pe tot întinsul țării și puse la dispoziția cititorilor săi;

Acum, după ce ecoul prin coloanele sale a vibrat frenetic în văzduhul celor 20 de ani și a cuprins întruchiparea glasurilor celor mulți, în judicioase articole de doctrină, profesionale, publicațiuni oficiale, jurisprudență și informațiuni, al căror flacără pâlpâindă a încălzit inimile notarului comunal;

Notarul comunal, în aceste clipe scumpe, aduce prinosul său omagial plin de recunoștință pentru tot ce s'a realizat și urează ca apariția acestei reviste și de acum înainte, să strălucească în toată ființa ei, să fie încununată de succese desăvârșite, pentru a fi exponent fidel și util — ilustrând toate necazurile și năzuințele notarului și să prospere ca să cucerească sufletele celor indrituiți, spre a încălzi cu oblauirea lor dreaptă, sufletele acestor vrednici pioneri ai administrației locale.

Notarul comunal, dorește ca conducătorii acestei tribune cum și colaboratorii săi să-și

continue cu perseverență, munca lor neprecuțită pentru salvagardarea intereselor tagmei, iar pentru trecut le păstrează cea mai vie recunoștință. Bilanțul celor două decenii ne justifică că, conducătorii revistei și-au făcut pe deplin datoria.

Au luptat din răzputeri și nu au lăsat să înceteze existența ei, nelipsindu-se de acest vital organ, pentru a se putea afirma însuși conducerea Asociației. Revista a dat în vileag toate păsurile notarilor comunali și a făcut cea mai strânsă legătură între colegi.

După cum se vede foloasele au fost destul de apreciable, dar nu tot atât cititorii săi și-au făcut elementară datorie de-a plăti abonamentul.

O asociație fără revistă nu se poate concepe și se aseamănă unui vânător fără armă.

Prestigiul oricărei tagme este o sinteză a datoriilor membrilor săi. Nu există drepturi fără obligațiuni, fiecare mai întâi trebuie să-și facă datoria și apoi să ceară și drepturi.

Este de dorit ca cel puțin de acum înainte să fim conștiincioși cu plata abonamentului.

Ca încheiere corpul notarial închină paharul său întru prosperitatea revistei.

Vlad Matîșef,

Președintele Asociației Notarilor
din Ținutul Dunărea de jos.

Omagiu revistei „Administrația Română”

Cu anul 1940 — revista „Administrația Română” organul de afirmare a Notarilor — a trecut în al douăzecilea an de apariție.

Douăzeci de ani, au colaborat colegii și alte pene ilustre din marea administrație a Țării — susținând cauzele legitime — ale Notarilor, — însemnând un mare succes moral și material pentru noi — și pentru această tribună.

Douăzeci de ani, de existență și de muncă continuă! — Douăzeci de ani de luptă grea ai dus și nu fără succese, dar tot atâtea piedici ți s'au pus în cale, cari n'au fost însă, nici puține și nici mici!... Douăzeci de ani te-ai sacrificat cauzelor mari a ad-ției Țării, — palpînd cu îngrijorare la soarta și drepturile sfinte, ale celor ce administrează cu adevărat cominele. —

Douăzeci de ani, de veghe și de sacrificii morale și materiale, — pentru toți cei ce te-au condus — și nerecunoscute încă nici acum — de mulți colegi! —

Douăzeci de ani ai stat sentinela neadormită la postul tău — și totuși ai avut numai decepții, — nerecunoștință și nepăsare condamnată din partea acelorora pentru care ai dus atât de tenace și de bine lupta! —

Douăzeci de ani ai apărut eroid și ai luptat singură cu toți dușmanii — ce-ți doreau moartea, dar n'ai săvâit o clipă măcar! —

Ai luptat aprig și ai învins, căci ai fost călăuzită întotdeauna de idealul curat ce-l urmărește — și ai mers pe linia dreaptă — trasată și vei câștiga dreptatea cauzelor pentru care lupți. —

Atâția luptători devotați ai avut și care zi cu zi, au strigat la noi prin coloanele ei, să strângem rîndurile că dușmanul le răpune — și cei mai mulți — nu ți-au răspuns la timp și nici acum în ceasul al unsprezecelea.

Două decenii ai muncit și ne-ai susținut, dar rare ori și dela foarte puțini, ai auzit cuvinte de laudă, mulțumire sau recunoștință.

Două decenii ai pribegit și te-ai sbruciumat în mari lipsuri, fără concursul și sprijinul multora din noi, — care ți-am întors spatelul — din naivitate, — apoi nepăsători — la agonia ta, — credeam că vei sista apariția, dar tu, ai continuat și mai departe lupta grea, spre binele nostru — sperând mereu — că fiii rătăciți vor reveni, te vor înțelege și te vor îmbrățișa cu mai mult dor de muncă.

Oare n'o fi sosit încă acest timp, ca cel puțin acum după acești 20 ani — de suferințe, de răbdare și de muncă neînfrântă, — să te văd culegând roadele muncii tale?

Am putea noi fi vrednici de iertarea ta, după bunătațea avută cu noi și ocrotirea blândă de mamă, cu care ne-ai tratat pe toți — indiferent dacă te-am ajutat cu ceva? —

Ar fi o nemernicie să se mai găsească Notari, care-și zic „colegi” — dar care să nu-ți recunoască meritul luptelor duse — pentru cauza comună și să nu te sprijine materialicește în viitor, împlinindu-și o datorie, care a întârziat douăzeci de ani. —

Situația în care ne aflăm azi, — bună sau rea, — totuși îmbunătățită mult față de trecut, se datorește în mare parte revistei „Administrația Română”, căci prin ea și-au spus cuvântul hotărîtor, toți luptătorii și conducătorii noștri legali.

Ajutată de foarte puțini colegi, deși atât de ușor — orice notar, a putut să-ți trimită abonamentul anual cuvenit, din bugetul comunelor, dela articolul „Diferite abonamente”, — de unde colegii au avut grijă să achite la timp — alte ziare politice din trecut, sau alte fițiuci cu totul străine profesiei lor și nu s'au învrednicit măcar să emită o ordonanță de plată și să scrie un mandat postal — cu infima sumă de 300 lei, mai ales că s'a dat în cauză și nenumărate ordine prin Prefecturi de Onor. Ministerul de Interne și Ținuturi, — pentru a fi abonate comunele. —

Nu ne merităm soarta ingrată, când interesul nostru personal îl boicotăm în acest hal?! —

Un adevărat notar, — conștient de menirea sa, se abonează personal, — aducând și un aport în plus, abonând comunele ce administrează, precum și alți prieteni, — astfel ca revista, să prospere și să progreseze.

Colegul Ioachim Sasu, prin articolul său „Solidaritate și Colegialitate” publicat în revista „Administrația Română” Nr. 12—1937 adresându-se colegilor, printre altele, spune:

„Dacă nu ți-ai achitat cotizația de membru (poate „cu anii), sau poate n'ai achitat nici abonamentul la revista „Administrația Română” — care e organul Asociației, din care faci parte — deși îl puteai achita din bugetul comunelor ce administrezi, nu pretinde absurd, dîtăți, nu te aștepta la realizări, căci precum ai procedat tu, au avut dreptul să procedeze toți”.

Socotesc că o învioreare sănătoasă va trezi și cele mai întunecate conștiințe — și fiecare coleg va trimite urgent abonamentul, — astfel ca puteri noi de muncă să apară la orizontul nădejdilor tale de mai bine, în realizarea tuturor dezideratelor noastre, ce duc la înflorirea administrației. —

Ce dar, am putea să-ți aducem oare în pragul acestei aniversări, mai bun și mai nimerit, — decât abonamentul restant și pe a. c., ca o dovadă sinceră de recunoașterea meritelor — și un stimulent, pentru ca lupta ta să fie încununată în viitor, de întregul succes?

Fără sacrificii, nimic nu se face și nimeni nu ne poate ajuta decât unirea noastră demnă. — Ce sacrificiu este acela, — când abonăm comunele?

Când e vorba însă de defăimare și de critică — fără scrupule — fiecare se întrece — în a creia contra conducătorilor — curente de antipatie și ură prin negarea adevărului, — păstrându-se în anonim, — lăsând fără rușine să se creieze legende și diverse crezuri, ce nu corespund nici pe departe realităților — și care sunt destul de periculoase însăși bunei noastre consolidări, — ștut fiind, — că clevețurile pornesc din partea interesaiților — ce subminează organizația noastră, — cum bine spunea și colegul I. V. Vlad — în articolul său — „Oameni mici la suflet — zile grele”. —

Nevrednicii și mișei așteaptă totul de-a gata — și să trăiască din modul muncii altora, că paraziții, — ceiace cred nu se va mai găsi între noi. —

Pătruși adânc de datorita sfântă ce avem față de revista noastră (pe care o citim, dar nu o plătim decât rare excepții), — să-i urăm din suflet în pragul vârstei de 20 ani, — să trăiască, și să înflorească ani mulți și rodnică să-i fie munca sa, spre fericirea noastră!

Domnului Gh. Milencovici, Directorul ei, — neobositul și voinicul luptător al cauzelor Notarilor, — să-i trimitem sincerele noastre felicitări și Dumnezeu să-i dăruiască sănătate deplină, pentru a putea duce lupta până la capăt, — exprimându-i totodată și mulțumirile noastre, — pentru munca depusă — și — realizările obținute. —

— Faptul că a Cârma Tărei a avut loc mari prefaceri — iar legile administrative modificate și schimbate atât de des, — iar Notarii încontinuu nesiguranță a situației lor, — nu pot fi conducătorii noștri responsabili, — nici revista, — pentru lipsă de susținere și interes — deoarece ei au depășit puterile de muncă și au învins majoritatea neajunsurilor inerente unor asemenea întreprinderi.

Dumnezeu să binecuvânteze — anul 1940, — ca să-i fie hărăzit, să facă minunea de pace între popoare — și să ne unifice sufletele noastre, — prin o solidaritate neclintită — și cu adevărat colegială, — ca strânși uniți sub steagul tribunei noastre de afirmare curajoasă și obiectivă a revendicărilor profesionale, să fie mândri, că o avem, — păstrându-ne la înălțimea demnității și a încrederii mari, pe care Țara a pus-o în Noi — în ultimul timp — și — recunoscut de Conducători că, aparatul administrativ, în momente critice, a corespuns și funcționat perfect. Sănătate!

Mihail F. Grigoriu notar,
membru în Cons. de Adm. Hămicești Maramureș.

Doctrină.

Administrația experimentală

— Principiile generale de administrație. —

Durabilitatea și buna funcționare a Statului, depinde de un număr de condițiuni, numite legi, desbrăcându-le de orice rigiditate, căci administrația este o funcțiune de măsură și vie. Principiile de administrație nu sunt numeroase, sunt adevăruri generale.

Vom descrie câteva principii de administrație:

1. Unitatea de direcțiune, 2. Unitatea de comandament, 3. Diviziunea muncii, 4. Autoritatea-responsabilitatea, 5. Disciplină, 6. Ordinea, 7. Echitatea, 8. Subordonarea interesului personal interesului general, 9. Centralizare, 10. Retribuțiunea, 11. Ierarhia, 12. Stabilitatea personalului, 13. Uniunea personalului administrației, 14. Inițiativa, 15. Luțea în execuțiune și 16. Promptitudinea executărei.

1. *Unitatea de direcțiune:* un singur șef și un singur program pentru o anume categorie de operațiuni, cu același scop.

2. *Unitatea de comandă:* un agent nu primește ordine, decât dela un singur șef, căci firea omului este astfel făcută că, nu poate suferi duolitatea de comandă.

Trebuie deci, împărțite atribuțiunile și separate puterile, pentru a înlătura orice conflict în bunul mers al serviciului public.

3. *Diviziunea muncii:* Diviziunea muncii are de scop a produce mai mult și mai bine cu aceleași sforțări.

Diviziunea muncii este cel mai bun mijloc pentru a folosi, indivizii și colectivitățile. — Ea ajută hotăririlor la specializarea funcțiunii și separațiunea puterilor.

4. *Autoritatea, responsabilitatea*: este dreptul de comandă și putere de supunere.

Pentru a fi un bun șef, autoritatea personală trebuie să se alăture de autoritatea dată de lege. Autoritatea fără responsabilitate nu se poate concepe într-o conducere.

Responsabilitatea este sancțiunea rezultatului activității, este corolarul autorității. Oriunde se exercită o autoritate ia naștere o responsabilitate.

Un bun șef trebuie să răspândească în jurul său curajul răspunderii:

5. *Disciplina*: este respectarea ordinelor și legilor, cari au ca obiect supunerea, sânguința, activitatea și semnele superioare de respect. Menținerea disciplinei este datorită însă, numai șefilor. Mijloacele cele mai eficace de a o menține sunt: 1, șefi cu experiență și cu mult tact, 2, Ordine, pe cât de clare pe atât de echitabile, 3, sancțiuni aplicate cu dreptate și echitate.

6. *Ordinea*: un loc pentru fiecare lucru și fiecare lucru la locul său, sau un loc pentru fiecare persoană și fiecare persoană la locul său. Ordinea este responsabilitatea națiunii față de fiecare, este prevederea soartei fiecăreia. Ordinea socială reclamă o cunoștință exactă a nevoilor și resurselor sociale și un echilibru permanent între aceste nevoi și resurse.

7. *Echitatea*: este combinațiunea bună voinței cu dreptatea stabilită de legi, regulamente etc. Ea nu exclude nici energie, nici vigoare.

8. *Subordonarea interesului personal interesului general*.

Interesul Statului trebuie să predomine înaintea regiunii sau înaintea unei grupe de cetățeni. Interesul personal cu cel general trebuie să se armonizeze. Respectul interesului general se obține prin bunul exemplu al șefilor și prin fermitate, printr-o supraveghere atentă și continuă.

9. *Centralizarea*: consistă în faptul că, în orice organism social sau animal, senzațiunile merg spre direcțiune sau spre creier, pentru ca de acolo să plece și ordinele, ce pun în mișcare toate părțile organismului. Gradul centralizării trebuie să varieze după caz. Tot ceea ce mărește importanța rolului subalternilor este descentrali-

zarea, tot ceea ce micșorează importanța acestui rol este centralizarea.

10. *Retribuțiunea personalului*: este prețul serviciului îndeplinit. Ea trebuie să fie echitabilă și pe cât posibil să dea satisfacție atât personalului cât și colectivității.

11. *Ierarhia*: este seria șefilor, cari merg dela autoritatea superioară la agenții inferiori. Ierarhia este impusă de nevoia unei sigure transmisiuni și de principiul unității de comandă.

12. *Stabilitatea*: este necesar un timp oarecare pentru ca cineva să facă cunoștință cu oamenii și lucrurile unei administrațiuni, spre a fi în măsură să stabilească un program de activitate și în fine să poată avea încredere în sine, sau să inspire și altora această calitate. Funcționarul care va fi mereu transferat și înlocuit nu va putea aduce servicii apreciable, căci la fiecare deplasare, el pierde în zădar un timp util.

13. *Uniunea personalului*: unirea face puterea. Este necesar stimularea celui comun, coordonarea eforturilor, folosind însușirile tuturor, fără a deștepta susceptibilități și fără a turbura armonia relațiilor.

14. *Inițiativa*: este posibilitatea de a concepe, propune și executa ceva, făcând față neprevăzutului. Ea este unul din cei mai puternici stimulenți la muncă și stimulanți de energie, de aceea ea trebuie înconjurată din toate puterile.

Față de calități egale, un șef, care să știe să dea inițiativa personalului său, este cu mult superior altuia care nu știe.

15. *Iuțeala*, în executare, este un mare principiu de administrație. Iuțeala în executare înseamnă să se facă o bună întrebuințare a timpului, evitând orice pierdere inutilă de timp.

16. În sfârșit un principiu administrativ este și promptitudinea în efectuarea lucrului, deoarece de multeori, dacă n'avem un lucru la timpul și la locul său, toată munca desfășurată este în zădar și ne poate produce mari pagube.

În numărul viitor ne vom ocupa cu elementele administrațiunii.

D. Cefa.

Omul, Locul și prestigiul

Frumos și plin de înțelepciune este proverbul românesc că „Omul sfințește locul“ și tot atât de plină de învățăminte este lozinca că, „Locul are atâta însemnătate cât prestigiu are omul ce-l ocupă“.

Sunt însă niște locuri de o importanță covârșitoare în viața administrativă a țării noastre, însă oamenii care le ocupă nu au prestigiul necesar, corespunzător acestor locuri, spre a le mări cât trebuie valoarea lor: Notariatele comunelor rurale. Temelia administrativă a țării noastre sunt notariatele comunale, fiindcă e știut de toată lumea, că țara românească este o țară din țărani. Totalitatea lucrărilor de administrație a comunelor sunt îndeplinite de notariatele comunale. În zadar legiuitorul face pe primar, șeful administrației comunale, căci 90% din primarii rurali, habar n'au de ce este aceia administrație. Notarul e totul.

Deci, atât prin multiplele atribuțiuni ce le îndeplinesc notariatele comunale, cât și prin numărul covârșitor de cetățeni ce se administrează prin aceste notariate, întru cât 15.000.000 (cincisprezece milioane) de cetățeni sunt administrați de notariatele comunale, și deci, nu exagerăm când zicem că temelia administrativă a statului sunt aceste notariate. Cu mare regret însă, constatăm că, aceste importante locuri administrative sunt ocupate de niște oameni, cărora nu li se dă nici-o importanță, n'au acești oameni niciun prestigiu în fața nimănui, nu-i vede și nu-i aude nimeni: Notarul comunal. Acestui funcționar căruia i se cere să știe și să cunoască tot cum mișcă și cum suflă atât viața administrativă a statului, cum și viața și starea fiecărui individ și fiecărei familii din comuna lui, nu este considerat, decât ca o mașină cu misiunea de a executa ce i se spune și a servi pe oricine, oricând și fără întârziere.

Cu toate că, notarul comunal este investit de lege cu atâtea atribuțiuni cum nu mai este

alt funcționar în stat, persoana lui este desconsiderată, privit cu dispreț și ignorat.

Citesc în „România Administrativă“, că unii Domni au scris în diferite reviste, că factori importanți și culturali ai satelor sunt numai Preotul și învățătorul, deci, încă o dovadă că notarul este exclus de ei din viața și cultura satelor noastre. Nu au voit acești domni să țină seamă că, notarul care face cunoscut cetățenilor din mediul rural, constituția și legile țării, ia toate măsurile de dezvoltare a săteanului din punct de vedere economic și gospodăresc, redactează regulamente și ordonanțe în spiritul legilor, care contribuie la dezvoltarea culturală a săteanului și ține fel de fel de conferințe în cadrul căminului cultural, tot în interesul cunoștințelor cetățenești.

Cu toate acestea, notarul nu există pentru unii în viața satului.

Am căutat rădăcina acestei desconsiderări a notarului și am constatat că, totul se reduce la starea materială a notarului. Sigur, ca să pui pe capul individului cea mai frumoasă coroană, dacă însă e desbrăcat și cu picioarele goale, s'a dus valoarea coroanei de pe cap.

S'au adus notari licențiați, bacalaureați și cu fel de fel de cursuri și examene și când s'au pomenit că li se rup hainele de acasă și primesc ca salariu 1900 lei pe lună, unii au plecat, iar alții au trecut în rândul desconsideraților.

Situația materială a notarului a scăzut definitiv prestigiul acestuia.

Au fost cum am spus, notari cu diferite studii. Mai sunt unii și azi, la care se alătură notarii vechi care au luat parte la războiul pentru întregirea României, au pe piepturi fel de fel de decorații, date de marele Rege Ferdinand, au făcut administrație în timpurile critice și nu pot fi considerați azi mai prejos cu licențiații. Toți aceștia merită altă vază în lume, nu desconsiderație și dispreț.

A predominat starea lui materială pe cea morală și s'a făcut nevăzut.

Notarul deși în fruntea comunei, a stat la spate altora, căci cu haine cârpite și fără tocuri la ghetе nu poți ieși în față.

În fața satului, și vedem că și a Statului, apar acei care au știut să smulgă drepturi, gradații și salarii de 6—7 mii lei lunar.

Notarul a fost modest, n'a îndrăsnit să plece în corpore să spargă geamuri, pentru a cuceri drepturi, a stat neadormit la volanul mașinei administrative, n'au bătut drumurile la adunări profesionale, unde să se strige după drepturi. Cum poți să trimiți omul flămând să sfințească locul? Cum poate notarul să fie reprezentantul guvernului în comună, și să reprezinte cu cinste și demnitate când e gol pușcă, copii lui păzesc oile, pentru că n'are cu ce-i trimite la școală, iar soția nu mai vede o rochie cu anii? Nu! Demnitatea în zile de azi o formează viața zilnică, prezența ta, haina ta și a familiei tale, cultura copiilor tăi etc. Or, notarul care primește salar 64 de lei pe zi dela Stat și mai vine mila comunei cu 10 lei pe zi pentru transporturi, tot de acolo chirie, încălzit și iluminat, nu poate fi demn, nu poate avea prestigiul în fața lumii, căci se ascunde, n'are cu ce ieși în față. Eu, notar, mă duc la conferință și stau la masă cu un borș că n'am bani mai mulți, iar căruțașul care mă duce mănâncă două feluri.

A fost un om care a văzut starea de miserie a notarului, a apreciat valoarea notarului

în viața Statului nostru și a voit ridicarea prestigiului lui, a fost marele Român și Patriot „Armand Călinescu“. Acest mult regretat Român a făcut prima lege administrativă în care s'a consfințit titlul de notar, cu clase, gradații și salarul corespunzător, dar moartea nedreaptă și năprasnică ni l-a răpit.

Totuși nu disperăm, căci urmașii nu vor lăsa să se nărue, ce a clădit marele Român pentru prestigiul a 7000 de notari.

Continuăm cu cerutul! Cerem nu milă, dar dreptul de a trăi la fel cu ceilalți demnitari ai satelor noastre, cerem răsplata muncii noastre să ne putem ține viața familiilor și a noastră și să putem reprezenta cu cinste guvernul ai cărui reprezentanți suntem.

Nu îndrăsnim să zicem că, cucerim sau smulgem drepturi, cerem aplicarea legii în litera ei, și dați-ne salariile din lege. Se spune că e greu? Dar de ce numai pentru notari e greu? Nu suntem toți fiii acestei țări? De ce unii mumă și alții ciumă? Secretarii com. au 2900, iar notarii șefii lor? = 2300, iată dreptate.

Până și portarii dela Prefectură sunt mai bine plătiți, și deci, mai bine îmbrăcați și hrăniți ca noi, și te întrebi de unde prestigiu? de unde demnitate și respect dela cei care te înconjoară? Numai plăți bine vom putea face față cerinței de a sfinți locurile în care ne găsim.

Muncim, muncim și iar muncim, dar să fim văzuți și auziți.

Ioan Drăguț, notar.
Brezeni, Fălciu.

Rolul voinței în organizare

Într'o organizare serioasă, voința inteligentă conduce activitatea omenească. O reală și bună organizare pretinde un raport exact între mijloacele întrebuintate și rezultatul obținut, ceea ce însemnează să întrebuintăm numai mijloace suficiente pentru rezultatul urmărit. Preparațiunea este de mare importanță, pentru că ea urmează să fixeze mijloacele ce trebuie să întrebuintăm. Organizarea cere o nouă operațiune: de a conforma actul cu deciziunile luate de inteligență. În această operațiune joacă un rol primordial: voința. Prin voință reușim să executăm activități

hotărîte în vederea realizării scopului, alegând mijloacele cele mai potrivite și înlăturând tot ceea ce ar putea prejudicia. Trebuie să admitem orice îmbunătățire, orice modificare, în funcționarea serviciului și pe care experiență o dovedește ca fiind folositoare. O bună organizare trebuie să fie progresivă, iar nu rutinară. Organizarea inteligentă caută să micșoreze efortul și să mărească randamentul.

Într'o acțiune organizată, voința ne conduce și ne face să executăm programul stabilit de inteligență, executarea însă, trebuie făcută cu punctualitate și este mare nevoie de disciplină.

Disciplina este baza oricărei organizări, ea presupune o voință inteligentă, care să înțeleagă planul făcut de conducător.

Din aceste motive oamenii sau popoarele, cu o voință slabă, n'au o bună organizare, deoarece la dânșii nu găsim un puternic spirit de disciplină. Omul cu voință slabă nu poate să-și domine sentimentele, la el constatăm indisciplina, improvizațiunea și impulsivitatea. Un popor cu o puternică voință anglo-saxonii. Aceasta stăpânire de sine este o distinsă calitate și absolut necesară pentru orice om de acțiune. Un mare învățat Lincoln Abraham, fost președinte al Statelor Unite (1809—1865) împărția oamenii în trei categorii: 1. Unii care sunt stăpânii realității. 2. Alții, care sunt sclavii realității și, în fine 3. victimele irealității.

Voința este forța internă, mai mare sau mai mică, cu care individul se identifică în mod conștient și care îl conduce la reușită, cu toate obstacolele, sau tendințele contrarii, cari ar fi putut să-l împiedece. Voința inteligentă, conștientă este o calitate neprețuită.

Voința trebuie, dezvoltată, prin școală, prin propagandă întinsă și în toate straturile sociale.

Trebuie să devenim un popor de voință fermă, căci vremurile prin care trecem sunt excepțional de grele, pline de încercare, încât nu-

mai cu voință fermă vom putea învinge cu deplin succes greutățile multiple.

Spiritul de organizare este accesibil oricărei inteligențe mijlocii, el se bazează pe exactitudine și metodă. Ori metoda se învață, iar exactitudinea este o aplicațiune a voinței. Spiritul de organizare nu este o calitate a unei anumite rase.

A crede că, un popor întreg n'are spiritul de organizare, este o generalizare lipsită de orice temei. Se admite, ca un popor, la un anumit timp, din cauza anumitor calități, să fie mai apt decât altul pentru a se organiza, dar și celălalt prin muncă, disciplină și inteligență poate să ajungă a dobândi spiritul de organizare. Dacă, la noi găsim de multeori slăbăciuni, ele însă nu formează regulă.

Țăranul nostru, rezervorul de energii inepuizabile al neamului românesc este capabil de o muncă intensă și are un sentiment de măsură, îi lipsește însă, cultura.

De această lipsă, el e conștient și de aceea el dorește din suflet ca fiii lui să fie, instruiți. De aceea, toți conducătorii satelor să-și îndrepte cea mai mare parte din activitate, educațiunii țăranului român, dezvoltându-i voința raționată, formându-i caracterul, cea mai strălucitoare perlă a speciei umane.

Dimitrie Isaiu, notar.
Sâniob-Bihor.

Despre căsătorie!

Condițiuni de formă și fond în prezent și înalte legiuri vechi, — foaia de zestre. Actul dotal.

Căsătoria este un contract încheiat între două persoane de sex diferit, în modul solemn cerut de lege, cu scopul de a creia o familie legitimă.

Din această definiție vedem că, pentru a se căsători cineva este nevoie a îndeplini formele prevăzute de lege în vederea căsătoriei.

Căsătoriile în timpul Romanilor nu erau cum este la noi căsătoria astăzi, când soții căsătoriți se leagă a trăi și conviețui împreună toată viață. La Romani o căsătorie se putea despărți ori când prin libera voință a părților. Bărbatul ori când putea rupea legăturile conjugale cu soția prin libera sa voință.

În legiurile vechi ale Codicelor Moldovei găsim scris despre căsătorie, o definiție cu semnătura C. Sturza Vel. Logofăt:

„Căsătoria este o legătură de familie; se

alcătuește printr'o tocmeală, prin care dacă persoana, partea bărbătească și partea femeiască, arată cu un chipiu legiuit a lor voință și hotărâre de a viețui într'o legiuită însoțire, cu dragoste, cu frica lui Dumnezeu și cu cinste către tovarășie nedespărțită, de o parte prunci a-i crește, a se ajuta între ei, după putință la toate întâmplările“.

Regulamentul organic prevede că nunta este tocmeala nuntei bărbatului cu femeia spre facere de copii: Pentru ca, acest contract al căsătoriei să poată căpăta solemnitatea lui, este nevoie de anumite condițiuni de formă, prevăzute de legiurile din prezent:

1. Căsătoria trebuie neaparat să fie precedată de cele două publicațiuni, cari vor sta afișate la ușa oficiului stării civile unde soții i-și au domiciliul și unde au declarat căsătoria, timp de zece

zile libere, 12 pline, aceasta în vedere ca persoanele prevăzute de lege a face opoziție să ia cunoștință de aceste publicații, făcând opoziție la căsătorie, atunci când au dreptate la ofițerul stării civile.

2. Căsătoriile după îndeplinirea formelor legale nu se pot celebra, decât înaintea ofițerului de stare civilă competent unde unul din viitorii soți are un domiciliu de trei luni.

3. Căsătoria se celebrează în public în casa comunală. Orice căsătorie celebrată pe ascuns în altă parte, atrage motive de anulare a căsătoriei. Conf. art. 173 Cod. civil.

Condițiuni de fond ale căsătoriei.

1. Acordul de voință: a ambelor părți contractante.

Acest acord se stabilește înaintea ofițerului stării civile.

Acordul se stabilește astfel, ca ambii soți să fie conștienți de ceea ce fac și să aibă deplinătatea facultăților intelectuale. O persoană dementă nu poate să contracteze valabil o căsătorie. Eroarea identității căsătoriei, este iarăși o nulitate relativă care se acopere însă prin conviețuirea împreună a soților timp de trei luni.

2. După Art. 127 Cod civil: Nu este iertat bărbatului înainte de 18 ani să se căsătorească și femeii înainte de 15 ani. Condițiunea pusă se înțelege ca vârsta să fie în ani împliniți.

Probațiune se va face cu actele de naștere.

Aceasta măsură luată de legiuitor a fost socotind că la vârstele de mai sus, ori cine își poate da seamă de căsătorie, având discrezământul necesar și pot da naștere și la copii sănătoși. Totuși legea admite dispensă și sub această vârstă, care se aprobă de către Rege.

În legiurile vechi, condițiunea vârstei era prevăzută astfel: „Nu este desăvârșită a se face desăvârșita logodnă, mai înainte de a împlini partea bărbătească al 14-lea an al vârstei și partea femeiască al 12-lea an al vârstei. Tot omul poate face alcătuirea căsătoriei, dacă nu va fi oprit de vre o legiuită împiedecare. Și mai departe: Cei nedemni, cei fără minte, cei zăluți, cei smintiți la minte și nevârstnici, nu pot să facă puternică alcătuirea căsătoriei. O condițiune esențială ca și în codul civil actual, mai prevede „că nu se poate face puternică alcătuirea căsătoriei, fără primirea celor ce vor să se logodească și fără primirea și acelor care îi au pe dânșii sub stăpânire și povăuire.

3. „Poligamia“ este oprită de lege, constituind un delict penal pedepsit. Nu se poate trece în a 2-a căsătorie fără ca dacă a existat o căsătorie mai întâi, să fie aceasta desfăcută. Art. 130 Cod civil.

4. Consimțământul este cerut la căsătorie soților minori, cari n'au împlinit 21 ani; el trebuie dat în primul rând de ambii părinți, iar când un părinte este mort, consimțământul va fi dat de cel în viață și așa va fi dat în toate cazurile de persoanele prevăzute de lege.

5. „Incestul“. Oprit potrivit dispozițiilor Codului Civil: Art. 143, 144, 145, 150. Aceste măsuri s'au luat de legiuitor a stabili curățenia respectării raporturilor de familie în vederea procreerii de copii sănătoși.

6. Mai sunt și alte condițiuni de fond cerute la căsătorie enumerate de lege (Art. 145), cari nu duc la anularea căsătoriei, însă atrage pedepsirea ofițerului stării civile, care a celebrat căsătoria fără a-le observa.

Art. 145, 146, 148, 149, etc. Cod civil.

În Pravila „Veche Bisericească“ găsim anumite trepte, sau spițe de rudenie.

Se numesc spițe, pentru că și a luat denumire dela scara pe care ne suim și pogorâm. Așa de exemplu: așa plecând dela fața ce ne a pune înainte, cunoaște în cât ne-am suit și pogorându-ne dela ea în jos, de asemenea observăm cât ne-am pogorât, totodată mai aflăm începutul și rădăcina rudenilor, apropiindu-ne, sau despărțându-ne de către începutul cel dintâi al neamului.

O naștere se consideră o spiță.

Rudenia după prevederile aceste pravile se împarte în 5 părți:

1. Rudenia de sânge dintr'un neam.

2. Rudenia din cununie din două neamuri (cuscrenia).

3. Rudenia din cuscrenia din 3 neamuri.

4. Rudenia din Sfântul Botez și

5. Rudenia din facerea de copii de suflet.

Rudenia de sânge la rândul ei se clarifică în 3 părți:

a) În cei de sus, b), cei de jos, c), și în lături.

a) Cei de sus sunt: părinții, moșii și strămoșii.

b) Ca de jos sunt: Copii, nepoții, strănepoții ai 2-lea, 3-lea și ceilalți.

c) Cei de lături sunt: frații, unchi, verii cei mari, veri al 2-lea și ceilalți pe rând.

De asemenea ca rudenie se mai prevedea, frații dintr'un tată și dintr'o mamă. Dintr'un tată și 2 mame, sau dintr'o mamă și 2 tați, toți fiind considerați, adevărat frați.

În codul nostru civil în vigoare: Rudenia este aflată conf. Art. 143, cu desăvârșire în linie directă între ascendenți și descendenți și între afinii (cuscri) de aceeași linie, iar în linie colaterală, până la al 4-lea grad inclusiv.

Mai este oprită căsătoria dintre naș și fin, precum și alte rudenii cu privire la adopțiuni, în

fieri; minorii sunt tutelă cu tutorele etc. prevăzute în lege.

Art. 150 Cod civil, prevede căsătoria dintre verii primari și cumnați cu dispensă acordată de Rege.

În legiurile vechi era oprită căsătoria între creștinii cu cei de altă lege (cult), între sloboziri și robi, precum și între Români și țigani. Aceasta din urmă condițiune prevăzute în pravilele bisericesti.

Căsătoria în trecut ca și în prezent, era mai întâi aranjată prin „Logodnă“. În textul vechiu întâia cuvântare de tocmeală; în textul grecesc pe la 1836.

Tocmeala Preliminară. Tot acolo în textul vechi se prevedea:

Nevârstnicii fără voința părinților, sau a episcopului să nu se căsătorească; iar acești părinți și epitropi fără voia tinerilor, să nu-i căsătorească.

Un uz vechi în legiuirea veche e cea întocmirea „Foi de zestre“.

Aceasta se întocmea la aranjarea unei căsătorii; în prezent s'a transformat în act dotal (convențiune matrimonială).

„Regulamentul organic“ arată că, zestrea este averea femeii ce la căsătorie dă bărbatului ei, cu tocmeală, ca ea să fie stăpâna zestrei totdeauna, iar soțul să-i ia venitul în totdeauna.

Aceasta foaie de zestre în trecut, era făcută cu anumite forme ce trecea în întregime din cuvânt în cuvânt într'o condică care a avea „Marele Logofăt“ într'una din despărțiturile cancelariei sale unde avea o masă și două condici în în care trecea zălogirile și foile de zestre de îndată ce se întocmeau pe foaia dintâi și din urmă cu *Şalan* pe fiecare foaie, pecetluită cu pecetea Domnească și semnată de Marele Logofăt. Prin Legea din 1860 s'a dat aceasta însărcinare în competența Trib. Jud. Ilfov.

Printr'o circulară a Departamentului Justiției din 1848 s'a dat lămuriri la completarea, transcrierea foilor de zestre, prin înstrăinarea să fie înlocuite cu lucruri de aceeași valoare și să se

prevadă în condica Marelui Logofăt, toate schimbările și survenite a nu împovăra instanțele de judecată. Cu reclamația relativ la înstrăinări și de lucruri din foile de zestre.

În legiurile din prezent foaia de zestre a fost transformată în *act dotal* (Convențiunea matrimonială). Comunitate de bunuri, ale ambilor soți.

Regimul dotal este regimul legal la noi. Separarea bunurilor. Aceste bunuri se aleg de ambii soți. Regimul dotal se constituie prin act autentic, făcut anterior căsătoriei. Tot ce este averea soției ce o aduce în vederea suportării sarcinilor casniciei. Ca și căsătoria, actul dotal, este act solemn. Când dota se constituie de către persoane străine, avem o simplă donațiune.

Bărbatul singur administrează averea dotală, el însă nu poate înstrăina din dotă și nici în chirie imobilele peste termenul de 5 ani.

În actul dotal se stipulează bunurile mobile și imobile, prezente și viitoare; când dota se administrează rău de soț și când ea devine în pericol din cauza insolabilității soțului, pe cale de justiție se poate cere repartizare de patrimoniu, dobândind femeia dreptul de a-și administra singură averea dotală, fără a mai avea nevoie de vre o autorizație. Femeia dobândește folosința dotei și dreptul de a înstrăina lucruri mobiliare și lucruri imobiliare.

Art. 1242 Cod civil prevede dreptul femeiei de a-și primi pe fiecare an o parte din veniturile sale pentru a sa întreținere.

Bărbatul este numai un uzufructuar în privința averii dotale.

Când vom mai vorbi despre căsătorie, vom arăta efectele căsătoriei și efectele privitoare la capacitatea femeiei, pentru un moment ne oprim aci, până unde am definit căsătoria; condițiile ei în trecut și în prezent și am spus și despre regimul dotal, deși nu era cazul a vorbi în acest subiect, dar socotim că și data se alcătuieste tot înainte de a se porni formele căsătoriei.

Gh. I. Popescu, notar
Bercioiu—Argeș.

Recenzie.

Şoimul Călimanului

- versuri

Străjeria.

Autorul a acestor versuri răscolește trecutul sbuciumat al poporului român, năvălirea popoarelor barbare, stăpânirea turcească, domnia glorioasă

de GH. ZAHARIA, notar.
Forașii Baia.

a lui Ștefan Cel Mare, iar la fine face urări pentru comandantul Străjii țării, pentru M. Sa Regele Carol al II-lea, pentru străjerie și pentru creștinătate.

Șoimul Calimanului.

În această poezie descrie, cum în anul 1930 dinspre apus de soare, venea 'nspre București pe un șoim cu aripioare, Suveranul nostru iubit, precum și dragostea nemărginită cu care a fost primit.

8 Iunie.

Ziua cea mai sfântă pentru poporul român, ce toți o așteptam, spre a-ne sosi cel sărbătorit, regele nostru iubit, înzestrat de atotbunul D-zeu cu însușiri excepționale. La sfârșit face urări pentru țara noastră scumpă pentru dinastie și regele țării.

Războiul mondial.

Se descrie războiul cel mare, cu toate grozăviile lui. Vitejia românului în războiul mondial. Luptele cu nemții și bulgarii, sfârșind cu decorația soldaților invalizi.

Orfanul la mormânt.

Se descrie durerea de nedescris a orfanului, care pleacă la mormântul tatălui său și con-

chide, că în cazul c'ar suna goarna din nou, orfanul se va înscrie la oaste, ca să moară și el pentru țara noastră și Regele nostru iubit.

Portul național.

Se descrie trecutul portului nostru național, bogăția și frumuseța lui, constatând cu multă părere de rău că, în prezent unde te uiți, vezi numai caragioslăcuri. Sfârșește cu un îndemn ca, să ne reîntoarcem la ceia ce au fost străbunicii noștri și să trăim cu rost.

Plebiscitul.

24 Februarie 1938.

Se descrie dangătul armonios de clopot care vestea desființarea pe veci a partidelor politice. Instaurarea unui regim de ordine, de autoritate. O nouă așezare constituțională a fost votată prin plebiscit de către țaranul nostru, cu această ocaziune într'un entuziasm deliberant, a spus:

„Să trăiască dar stăpânul,
Țării noastre Românești,
Crape de necaz păgânul
Majestate să trăiești!“

R.

Activitatea Prezidiului.

Simplificare în administrație

La cerere, D-1 Președinte al A. N. C. R. a predat D-lui Horia Grigorescu Subsecretar de Stat la Ministerul de Interne următorul memoriu:

Nr. 94—1940.

Ministerul de Interne Nr. 2316
din 6 Martie 1940 Registratura
Generală.

Domnule Ministru,

Urmând calea trasată de Inaltul Guvern de a pune instituțiile publice în situația de a da maximul de randament în dezvoltarea activității lor, ați binevoit a lua mult așteptata și atât de necesara inițiativă a simplificării administrative.

Sesizați de chemarea Dvs., făcută tuturor forurilor competente, precum și Asociațiilor Profesionale, de colabora la lucrările de simplificare administrativă, luând cu bucurie și satisfacție cunoștință de aceasta chemare, ca unii cari mai mult au suferit în calitatea noastră de organe executive, de pe urma multelor forme inutile, ne permitem ca reprezentanți legali ai notarilor comunali să vă prezentăm, Domnule Ministru, următoarele propuneri cu privire la simplificarea administrativă:

CAPITOL I.

Administrative.

1. Registre și evidențe Administrative.

Să se conducă pe notariat, iar nu pe comună, un registru general de intrare și

ieșire în care să fie înregistrate toate cauzele administrative, inclusiv petițiunile sătenilor, reclamațiunile pentru procedura de conciliere și cererile către judecătoria comunală.

Pentru cauzele de Mobilizare, A. P. și P. P. se va conduce un alt și sigur registru, tot așa și pentru actele confidentiale.

Să se suprimă numărul de ieșire, numărul de intrare aplicându-se și la ieșire.

Să se suprimă actualmentele dosare prescrise la comunele rurale.

La registrul general administrativ să se formeze un singur dosar, cuprinzând în ordine numerică actele înregistrate.

La registrul pentru Mobilizare A. P. și P. P., se va conforma trei dosare pentru fiecare categorie de acte în parte, tot așa și la registrul pentru confidentiale.

Se va conduce și pe viitor registrul indice alfabetic la registrul general.

Să se introducă la notariat registrul numeric de evidență al actelor.

Să se conducă la notariate următoarele evidențe administrative:

1. Funcționarii publici și alți funcționari comunal.

2. Comercianții, industriași și meseriași.

3. Servitorii.

4. Profesioniștii liberi.

5. Autorizațiunile de posedat și port-armă.

6. Sectanții.

7. Concubinaje.

8. Străinii stabiliți provizoriu în comună.

9. Condamnații conform codului penal Carol al II-lea.

10. Registrul evidență A. și B. de control și tutelă administrativă.

Natural se vor menține și conduce diferitele liste și registre prescrise de diferitele legi speciale, ca de ex. listele electorale, gaj agricol, registrul special al debitorilor, naționalitate, registrul pentru înscrierea deciziilor și ordonanțelor date de primar etc.

Motivare.

Prin introducerea unui singur registru de intrare și ieșire pe notariat și nu pe comune, s'ar micșora în mod simțitor munca de prisos îndeplinită de notarul comunal, care va înregistra și rezolva o singură dată unul și acelaș act, sosit pentru primăriile din circumscripția sa, notarul fiind șeful cancelariilor primăriilor din circumscripția sa.

Actualele dosare administrative cu opis de dosare, sunt nepractice și manipularea actelor se face cu mari greutate.

Clasarea actelor în ordinea intrării este practică, utilizată la toate autoritățile administrative superioare și numai la comunele rurale au fost înființate aceste dosare pe ministere, cu subdiviziunile complicate, fă-

când aproape imposibilă găsirea unui act administrativ în arhiva primăriilor comunale rurale.

Registrul numeric este practic pentru găsirea unui act așezat la arhivă.

2. Lucrări.

Să se elimine după posibilitate referatele de prisos, cari răpesc timpul atât de necesar funcționarilor.

Să se introducă Buletinul oficial cuprinzând ordinele circulare ale diferitelor departamente, buletin care să fie abonat de toate unitățile administrative.

Motivare.

Prin eliminarea referatelor prea numeroase și de multeori de minimă importanță, funcționarii ar câștiga în timp, pe care l-ar putea întrebuința în rezolvarea cauzelor mai importante.

De exemplu notarul comunal ca organ de îndrumare în administrația comunelor rurale, s'ar putea ocupa și de această latură a activității sale, nefiind obligat a se mărgini la rezolvarea agendelor de birou.

Prin înființarea Buletinului ordinelor circulare date de diferitele departamente, s'ar lua cunoștință mai rapid și concomitent de către toate autoritățile și unitățile aditive, de toate dispozițiile date de Minister.

CAPITOL II.

Finanțe locale.

Să se suprimă deciziile de angajarea cheltuelilor reg. bonurilor de comandă, registrul pentru angajări, registrul pentru înscrierea ordonanțelor de plată, referatul notarului comunal ca șef al serviciului contabilității.

Registrul de partizi pentru cheltueli să se completeze cu rubrica: totalul sumei ordonanțate și aceia a creditului rămas disponibil.

Fondul pășunei comunale să fie conținut în acela al fondului general. Licitățiile publice să fie publicate numai în Buletinul Ținutului și într'un ziar local mai răspândit.

Limita de 5.000 lei prevăzută de art. 156 din legea administrativă să fie majorată la suma de Lei 25.000, pretorul putând aproba devizul și caetul de sarcini până la această valoare.

Motivare.

Semnarea din partea notarului și primarului comunal a ordonanței și avizului de plată, reprezintă în esență angajarea, bonul de comandă și referatul notarului.

De altă parte registrul de partizi la cheltueli cuprinde toate celelalte date din registrele propuse pentru suprimare.

Contopirea fondului pășunii în acela general al comunei este imperios cerut din punct de vedere al economiei de timp, lucrări și cheltueli.

Compunerea și executarea a două bugete cu registre aparte, reclamă de fapt muncă și cheltueli inutile, deși aceste gestiuni contopite nu și-ar pierde distincțiunea.

CAPITOL III.

Stare civilă.

Notarul să fie ofițer al stării civile.

Iniințarea pe notariat a circumscripțiilor de stare civilă, cu un singur registru pentru născuți, căsătoriți și morți pentru toate comunele aparținătoare.

Registrele de stare civilă, cari rămân la comună, să fie cartonate și legate pentru mai mulți ani.

Buletinele statistice să se înainteze anual și nu lunar.

Motivare.

Actele de stare civilă prin natura lor, în special actul încheierii căsătoriei cere ca celebrantul să posedă cunoștințele și deci autoritatea necesară.

Ori la comunele rurale primarii comunali de multeori nu pot pronunța, dar nici chiar citi formula cuvenită la încheierea căsătoriei, din care cauză se produce de multeori ilaritate între viitorii soți, actul în sine pierzând mult din solemnitatea și seriozitatea sa.

Sunt comune unde primarul nici nu posedă îndeajuns limba statului.

Astfel că singur notarul poate împlini cerințele impuse de aceste acte.

De fapt notarul comunal îndeplinește și serviciile primarului comunal, care se mărginește la simpla semnare a actelor.

La notariatele cu mai multe comune se conduc tot atâtea rânduri de registre, deși cazurile pe comune sunt mai puține.

Dar notarul fiind obligat a asista la toate actele de stare civilă, nu poate fi în mod fizic a fi prezent în acelaș timp la un act de naștere dintr'o comună, precum și la un act de căsătorie din altă comună.

De fapt registrele de stare civilă, prin forța împrejurărilor, se păstrează la notariat, astfel conducerea lor ar fi imposibilă, atunci când acestea ar fi păstrate la comune.

Un singur registru pe categorii de acte pentru toate comunele din notariat, sim-

plifică și ușurează, mult sarcina notarului comunal, precum și finanțele comunelor respective.

De altfel un act de stare civilă este un act de interes al statului și nu atât de interes local, pe care este mai potrivit a-l îndeplini notarul, singurul reprezentant al statului în comunele rurale.

Culegerea datelor statistice demografice se totalizează la încheierea anului, din care motiv am cerut ca buletinele statistice să fie înaintate anual și nu lunar.

Compunerea lunară a buletinelor statistice, reclamă o muncă și timp mult, deși statul are interesul a cunoaște la finele anului mișcarea populației, când se pot trage concluziile necesare.

În orice caz buletinele statistice lunare să fie înlocuite cel puțin cu acelea semestriale, sau cel mult trimestriale.

CAPITOL IV.

Statistica.

Toate datele statistice să fie culese pe formulare complete în cursul anului și înaintate odată la finea anului, pentru toate autoritățile.

Atunci când interese urgente cer cunoașterea anumitor date, acestea să fie cerute cu acordare de timp suficient.

Motivare.

Statistica este o știință izvorită din interes general, care comportă o cât mai mare punctuozitate în compunerea ei.

Statisticele cerute azi de toate autoritățile, în mod fragmentar și la orice epocă a anului, fără ca funcționarul respectiv să aibă cel puțin termenul necesar pentru culegerea datelor, sunt lucrări inutile și cu atât mai neexacte, compuse totdeauna la rezeală.

CAPITOL V.

Personal.

Să se simplifice prin suprimarea statelor de salarii și introducerea carnetelor de salarii, modul de achitarea salariilor funcționarilor publici, mai ales la administrațiile locale.

Motivare.

Introducerea carnetelor de salarii, suprimă deplasările și pierderile de timp reclamate de actualul sistem de achitare a salariilor.

Prin acordarea unei mai mari încrederi funcționarilor publici, se vor suprima atâtea forme inutile de control și formulare de acte, funcționarul respectiv câștigând o mai bună libertate de acțiune în desfășurarea activității sale.

O stabilitate dată funcționarilor administrațiilor locale în special, creiază un corp de funcționari încrezători în viitor, cu mai mare tragere de inimă la muncă, cu cămine stabile și cu cunoașterea situației locale, fără de care o bună gospodărie și administrație nu se poate face, continuitatea fiind garanția bunei orânduiri în gospodăria administrațiilor locale.

CAPITOL VI.

Generale.

Comitetul local al F. R. N. să țină locul tuturor comitetelor de inițiativă locală constituite până în prezent.

Actualele camere agricole județene să fie transformate în servicii agricole județene, puse sub directa supraveghere și control al Prefectului de județ, instalate în același local cu Prefectura, așa cum sunt toate celelalte servicii județene.

Aceiași măsură să se aplice și în ceiace privește plasa unde toate autoritățile din plasă să fie puse sub controlul și supraveghierea pretorului contopite și instalate la pretură.

Motivare.

Prea multe comitete paralizează orice acțiune, constituirea lor de cele mai multeori rămânând un simplu act consemnat în procesul-verbal de constituire.

Un singur comitet de inițiativă locală pentru toate cauzele de interes obștească, este îndeajuns.

Legea Serviciului Social rezolvă în mod atât de fericit această problemă. Simplificarea administrativă nu constă numai în suprimarea unor acte și forme inutile și greoaie, ci mai ales în coordonarea lucrărilor și strânsa colaborare între diferitele autorități.

Poporul nostru de plugari încadrat cu atâta elan în F. R. N. reprezintă azi o putere morală considerabilă. Ridicarea lui însă din punct de vedere moral trebuie să fie urmată imediat și concomitent și de ridicarea lui din punct de vedere material, adică din punct de vedere economic.

Plecând dela aceasta idee, este necesar ca toți factorii cari vin în atingere cu aceasta, să colaboreze la aceia ca toate forțele de muncă a poporului să fie canalizate și îndrumate către o mai bună și rațională exploatare agricolă. Ori, dată fiind actuala organizare a camerelor agricole, acest scop se poate cu greu realiza.

Din acest motiv am fost nevoiți a cere desființarea Camerelor Agricole în actuala componență și înglobarea lor ca serviciu agricol județean la Prefectura județeană.

Costul de regie exagerat de mare a acestor instituții reclamă prea mari fonduri, așa încât pentru scopul pentru care a fost anume create, acela al îmbunătățirii situației plugarului nostru, abea dacă se pot destina puține procente din venitele de altfel destul de considerabile ale acestor instituții, venite realizate tot din contribuția acestui plugar.

Încadrarea tuturor serviciilor județene inclusiv acela al serviciului agricol, sub directa supraveghere și conducere a Prefectului de județ, asigură o executare promptă și unitară a tuturor dispozițiilor date de centru.

Constatăm inversarea situației prin faptul că în trecut camerele agricole sau așa numitul fond zootehnic județean subvenționau pe agricultori, prin mijlocirea comunelor, ori azi comunele subvenționează aceste instituții, cu local aparte și personal prea numeros.

Ceeace am cerut pentru județ, se poate aplica tot atât de bine și la plasă, unde toate autoritățile locale să fie înglobate în oficiul preturei.

Credem că nu este cazul de subordonare, ci mai mult de coordonare între aceste oficii.

Aceste oficii înglobate la pretură, șefii lor ar fi dispensați de lucrările de birou, putându-se dedica mai ușor chemării pentru care sunt trimiși în mijlocul sătenilor.

Este cazul mai ales al inginerilor agronomi, a căror chemarea este pe teren, în mijlocul plugarilor, în timp de iarnă de a da acestora îndrumări teoretice, iar în timp de vară exemple practice, lucrări ca în prezent nu se fac și nu se execută.

CAPITOL VII.

Diverse.

În cadrul simplificării administrative și în legătură cu ușurarea rezolvării diferitelor cauze de drept privat ale locuitorilor comunelor rurale, ne permitem a vă semnala unele

neajunsuri ale sătenilor, neajunsuri cari reclamă o grabnică soluționare. Prin suprimarea dreptului notarului comunal de a putea redacta acte sub semnătură privată pe seama sătenilor, aceștia au fost constrânși a se adresa în aceste cauze avocaților.

Motivare.

Din cauza crizei financiare populația nevoiașă dela sate neavând posibilitatea de a putea achita sumele mari cerute de avocați și notari publici, pentru lucrări particulare executate, sătenii concentrați s'au văzut puși într'o situație pe cât de delicată pe atât de nesigură în aranjarea diferitelor lor cauze de interes familiar. Ne putem ușor închipui care ar putea fi situația de drept a sătenilor într'un caz de mobilizare.

Din neîncheerea acestor acte nu suferă numai sătenii, ci însuși Statul are pierderi considerabile, transacțiile între săteni fiind un izvor de venit sub forma taxelor de înregistrare și transcriere.

Credem că este potrivit ca, precum prin diferite măsuri legale s'a dat posibilitatea sătenilor ca în cauze de judecată mai mici să se poată adresa judecătorilor comunale, tot așa și în alte cauze, ale lor să se poată adresa organelor primăriilor comunale, respective notarului comunal.

Primiți vă rugăm, Domnule Ministru, asigurarea deosebitei stime și înaltei noastre considerațiuni.

Vizejdia, la 1 Martie 1940.

Președinte, Gh. Milencovici.

Secretar general, Romul Aron.

Asociația Notarilor Comunali din România, Ținutul „Suceava“

Nr. Prez. 5—1940.

EXCELENȚĂ,

Subsemnatul Olariu Aurelian, notar titrat al comunei Putna, jud. Rădăuți, președintele Asociației notarilor din Ținutul Suceava, respectuos am onoare a înainta Excelenței Voastre următorul memoriu în numele tuturor notarilor din acest Ținut, rugându-Vă prea supus de a-l lua în considerare și a dispune remedierea omisiunii făcute.

Prin instrucțiunile Ministerului de Interne Direcțiunea Administrației Locale Nr. 116 din 4/11/1940, referitor la întocmirea bugetelor comunelor rurale pe exercițiul financiar 1940—1941, nu s'a prevăzut nici o sumă pentru indemnizația de transport, locuință și încălzit cuate notarului, deși art. 109 din legea administrativă prevede categoric înscrierea acestor sume în bugetele comunelor respective.

Prin această omisiune se aduce notarului un prejudiciu moral incalculabil, dar mai ales o lovitură materială insuportabilă, întrucât majoritatea notarilor comunali primesc un salariu lunar netto de 1900—2350 lei, având de condus 2—3 comune, la cari trebuesc să se deplaseze de 2—3 ori pe săptămână, mai având a se deplasa 2—3 ori pe lună la conferințele

administrative dela plasă sau prefectură, atunci suma ce o primește, nici nu-i ajunge la acoperirea acestor cheltueli obligatorii.

Cu ce să-și întrețină atunci familiile și să plătească chiria locuinței și celelalte trebuințe absolut necesare?

Noua lege administrativă a dat notarului îndatoriri atât de multiple, încât el poartă aproape întreaga răspundere administrativă a comunei și atunci cum își va putea îndeplini acest funcționar, greaua misiune ce i s'a încredințat?

Prin aceleași instrucțiuni secretarii comunali, funcționari în subordine notarului, au fost încadrați împiegați clasa I-a și II-a cu salarii mult superioare notarilor, deoarece numai 25% din notarii acestui ținut sunt încadrați în clasa impiegat I-a, deci se poate întâmpla ca un notar clasa II-a să aibă un secretar încadrat impiegat clasa I-a, deci superior ca titlu și mai bine plătit.

Având în vedere cele de mai sus, cu adânc respect rog pe Excelența Voastră să intervină la Onoratul Minister de Interne, să încadreze și pe notarii din acest Ținut în cele două categorii de legea administrativă și să dea ordin Prefecturilor de județe să înscrie în bu-

getele comunelor respective o indemnizație de transport, etc., o sumă globală de 1000—2000 lei lunar, după puterea de plată a comunei respective, îndreptându-se în acest mod, nedreptatea făcută notarilor, acestor funcționari administrativi cari veghează la aplicarea legilor și cari reprezintă cu demnitate, puterea centrală, în cercul lor de activitate.

Cu această ocazie, respectuos îmi permit a atrage atențiunea Excelenței Voastre, că toți funcționarii administrativi, Prefecți, Pretori, secretari, au fost încadrați, dându-li-se o situație materială corespunzătoare situației lor, numai notarii au rămas pe dinafară expuși sorții și mizeriei.

Sperând că Excelența Voastră, va aprecia la justa ei valoare, acest memoriu, Vă rugăm a primi întreaga noastră recunoștință, precum și devotamentul cel mai loial.

Putna, la 17 Ianuarie 1940.

Președinte, Aurelian Olariu,
notar-titrat.

N. R. — Prezidiul prin memoriul său Nr. 50 din 20 Ianuarie 1940 înaintat Reziidenților Regale a cerut întru totul menținerea dezideratelor cuprinse în memoriul Asociațiunei reprodus în Nr. 1/1939, pagina 17 al revistei: „Administrația Română”.

Publicațiuni oficiale.

Schimbări in conducerea filialelor

In conducerea secțiilor județene, prin mutare, ori numire a președintelui filialei județene în altă funcțiune decât cea de notar, respectiv pensionare, au intervenit următoarele schimbări:

Județul Ilfov: În locul lui Nicolae Popescu, Alexandru Marta din București, Serban Vodă.

Județul Făgăraș: În locul lui Nicolae Lăzăriciu, Vasile Pop Mândra pl. Sercaia.

Județul Cernăuți: În locul lui Traian Repciuc, Emilian Croitoriu secretar de plasă: Sadagura Pretura plășii Prutului.

Județul Ialomița: În locul lui Ioan Curelescu, Al. Nicolescu Dikișeni.

Notari decorați.

Prin decretul regal Nr. 586 din 26 Februarie 1940, se acordă Ordinul „Meritul Cultural”, Medalie clasa II

D-lui Băcălian Simion, notar, președinte, C. C. Com. Nepos-Năsăud.

Monitorul Oficial Nr. 52 din 2 Martie 1940.

Informațiuni.

D. Gh. Milencovici președintele Asociației Notarilor Comunali din România, la telegrama omagială trimisă M. S. Regelui a primit următorul răspuns:

„Majestatea Sa Regele mulțumește pentru bunele urări aduse cu prilejul anului nou.

Directorul Secretariatului Particular
al M. S. Regelui,
Eugen Buhman.

La telegrama omagială a A. N. C. R. s'a primit următorul răspuns din partea Domnului Gheorghe Tătărescu prim Ministru al Țării:

Gh. Milencovici

Președintele Asociației Notarilor din România
Vizejdia
Comloșul Mare
jud. Timiș Torontal.

Vă mulțumesc pentru urările și simțemintele exprimate în numele Asociației.

La mulți ani!

Gh. Tătărescu.

Prezidiul a primit următoarea telegramă:
Gheorghe Milencovici

Președintele Asociației Notarilor din România
Vizejdia Comloș.

Făcându-vă cunoscut constituirea Asociației Notarilor din jud. Ialomița astăzi suntem fericiți să vă putem anunța acest eveniment pentru Asociația noastră și vă rugăm să conțaji D-Voastră și celelalte Asociații la sentimentele noastre de solidaritate

Sănătate!

Președintele Asociației
Al. Nicolescu, notar Dikișeni.

Nr. 64—1940.

Prezidiul ia act cu satisfacție de organizarea colegilor din jud. Ialomița în cadrul A. N. C. R. dorindu-le spor la muncă pentru propășirea cauzei Corpului notarial.

Președinte, s. s. Gh. Milencovici.

Un decret lege interpretativ asupra legii administrative și a legii de organizare a Curților Administrative

Până la întocmirea noului statut al funcționarilor publici prin care se va reda stabilitatea în funcțiuni și se vor arăta criteriile după care se acordă această stabilitate, d. Mihail Ghelmegeanu, ministrul internelor, în interesul administrațiilor locale, cât și a funcționarilor, a supus înaltei semnări a M. S. Regelui următorul decret-lege interpretativ al dispozițiilor art. 136 din legea administrativă și art. 38 și 40 lit. g. din legea de organizare a curților administrative.

Articol unic. — Dispozițiile art. 136 din legea administrativă, 38 și 40 lit. g. din legea de organizare a Curților administrative, se interpretează în sensul că, decretul lege Nr. 1066 din 2 Martie 1938 se aplică și funcționarilor prevăzuți de citatele texte, Curțile Administrative urmând a exercita atribuțiunile în materie disciplinară numai după ce o lege specială va acorda funcționarilor administrațiilor locale și celor din ierarhia specială administrativă stabilitatea în funcțiune.

Prin decretul lege cu nr. 1066 d'n 2 Martie 1938 s'a ridicat inamovibilitatea sau stabilitatea pe care legea pentru statutul funcționarilor publici din 1924, sau legi speciale o acordau funcționarilor.

Scopul pentru care s'a ridicat funcționarilor stabilitatea a fost reorganizarea tuturor serviciilor publice, în cadrul noului așezământ constituțional din Februarie 1938, realizată numai în parte.

Astfel, datorită unui complex de împrejurări nu s'a putut întocmi nici până în prezent un nou statut al funcționarilor publici adaptat la noua viață, a statutului, legea de armonizare a salariilor, legea de organizarea ministerelor, etc., cari sunt însă astăzi în curs de elaborare.

S'a reușit să se dea în schimb prin legea administrativă din August 1938 o nouă organizare a administrațiilor locale.

Un capitol special din această lege îl ocupă partea privitoare la funcționarii administrațiilor locale care au fost împărțiți în funcționarii administrativi și tehnici.

Pe funcționarii administrativi legea i-a împărțit în două categorii și anume: funcționari administrativi cari fac parte din ierarhia administrativă specială și care cuprinde pe notar, pretor, prefect, inspector general

administrativ și secretar general de ținut, cărora li se aplică, în ce privește recrutarea, dispozițiilor din legea administrativă, și pe funcționarii administrativi, cărora li s'a aplică dispozițiunile statutului și legii administrative.

Potrivit dispozițiilor art. 124 din legea administrativă, funcționarii administrațiilor locale din ambele categorii, sunt definitivai în funcțiune după normele stabilite în statutul funcționarilor publici, iar conform prevederilor art. 136 acești funcționari sunt justițiabili din punct de vedere disciplinar, de către Curțile administrative sau de către Curtea superioară administrativă.

S'a decis în competența Curților administrative, în ceiace privește funcționarii administrațiilor locale, atribuțiunile vechilor comisiuni disciplinare, prevăzute de statutul funcționarilor publici, desființate prin decretul lege nr. 1066 din 2 Martie 1938.

În aplicarea dispozițiilor acestui decret lege și a dispozițiilor din legea administrativă mai sus arătate în anumite cazuri s'a susținut de unele organe administrative că legea administrativă și legea Curților administrative prin creerea de organe disciplinare speciale pentru funcționarii administrativi — din ierarhia specială și acei ce nu fac parte din aceasta ierarhie — a redat acestora stabilitatea.

Cum judecarea funcționarilor de orice categorie de către comisiile disciplinare era condiționată de garanția de stabilitate prevăzută de art. 7 din statutul funcționarilor publici, judecarea funcționarilor administrațiilor locale după procedura arătată de art. 136 din legea administrativă, implică de sigur stabilitatea acestora în funcțiuni, care nu a fost acordată în mod expres, de nici un text din legea administrativă, sau de legea de organizare a Curților administrative.

Acesta este spiritul art. 136 din legea administrativă și anume crearea unei instanțe de judecată disciplinară a funcționarilor administrațiilor locale și din ierarhia specială a acestor administrațiuni, care rămân însă să se aplice atunci când stabilitatea va fi redată în mod expres tuturor funcționarilor publici indiferent dacă fac parte din administrația locală sau de Stat.

Monitorul Oficial Nr. 11 din 13 Ianuarie 1940.

DECRET-LEGE

PENTRU NUMIRILE ÎN FUNCȚIUNILE PUBLICE

Art. 1. — Sunt supuse rânduielilor legii de față numirile și transferările ce se vor face, în toate funcțiunile plătite de Stat, Ținut, Județ, Comună, Regii de orice fel, Administrații comerciale, Case autonome, Camere profesionale, Direcții speciale, Corpurile legiuitoare și, în general, de orice autorități, servicii, așezăminte publice sau de utilitate publică, ale căror bugete sunt supuse aprobării Parlamentului sau vreunei autorități publice.

Prescripțiunile acestei legi se aplică și personalului diurnist, în cazul în care este angajat pentru un serviciu continuu, iar nu pentru o lucrare determinată.

Art. 2. — Orice vacanță ivită într-o funcțiune va fi declarată și publicată de îndată, prin îngrijirea șefului autorității sau așezământului, potrivit dispozițiilor regulamentului.

Art. 3. — Pentru a putea fi numit, candidatul va trebui să îndeplinească toate condițiunile cerute de legile și regulamentele aplicabile acelei autorități sau așezământ și să facă parte din „Frontul Renașterii Naționale”, să nu fi fost condamnat pentru infracțiuni împotriva ordinii și siguranței publice și a Statului, să nu fi fost destituit din alt serviciu public.

Numirea se va face numai în conformitate cu prescripțiunile legii de față și numai în primul grad și clasă.

Diplomații facultăților sau ai școalelor echivalente vor putea candida și vor putea fi numiți în funcțiuni superioare primului grad și clasă, dacă pentru acestea s'ar cere un titlu de studii inferior titlului lor.

Art. 4. — Nicio numire nu va fi făcută decât după ce candidatul va fi trecut un concurs și după ce va fi fost apoi recomandat de Comisiunea pentru propuneri și numiri și înaintări, cu arătarea dacă îndeplinește toate condițiunile legale.

Art. 5. — Concursul se va depune pe baza unui program anunțat cu cel puțin 3 luni înainte și întocmit de Comisiunea pentru propuneri, din materiile a căror cunoștință este necesară funcțiunii; programul va fi aprobat de șeful autorității sau așezământului, având căderea să facă numirea.

Autoritățile și așezămintele cari nu au comisuni pentru propuneri, le vor înființa potrivit prescripțiilor regulamentului.

Comisiunile examinatoare vor fi întocmite de șeful autorității sau al așezământului, având întotdeauna în compunerea lor și un specialist din afară de serviciul acestora.

Art. 6. — Comisiunea pentru propuneri, cercetând validitatea titlului, rezultatul concursului și situațiunea fiecărui candidat, va face clasificarea.

În cazul egalității notei de examen, va acorda precădere aceluia care va avea un titlu de studii superior în grad sau în note.

Dacă și acestea vor fi egale, va acorda precădere aceluia care va avea mai multe greutateți familiare, ținându-se seama în primul rând de numărul copiilor.

Candidații căsătoriți vor avea precădere asupra celor necăsătoriți.

Membrii activi ai „Frontului Renașterii Naționale” vor avea precădere asupra celor aderenți.

Art. 7. — Comisiunea pentru propuneri va înainta de îndată toate lucrările, împreună cu procesul-verbal întocmit, direct șefului autorității sau așezământului ce are căderea să facă numirea.

Clasificarea Comisiunii fiind îndatoritoare, el va cerceta legalitatea lucrărilor și va face numirea.

Art. 8. — Nu se vor putea face numiri provizorii sau sub rezerva trecerii concursului, sau a complectării studiilor, sau în orice alt mod decât cel prevăzut în legea de față și regulamentul ei.

Se abrogă dispozițiunile art. 36 alineatele 2 și 3, art. 38 din legea pentru Statutul funcționarilor publici, precum și art. 76 alineatul ultim, art. 77, alineatele 2, 3, 4 din regulamentul legii.

Art. 9. — Transferările în funcțiuni vacante de natură și cu salarii egale, sau schimburile în asemenea funcțiuni, se vor face numai prin deciziile șefilor autorităților sau așezămintelor ce au căderea să facă numirile în acele funcțiuni, întemeiate pe rapoartele motivate ale directorilor celor două funcțiuni și pe deciziile motivate ale comisiunilor pentru propuneri.

Funcționarii sau funcționarele vor putea obține transferări sau schimburi, dacă vor îndeplini toate condițiunile cerute pentru acele funcțiuni și dacă vor avea în localitate, Județ sau Ținut, soție sau soț funcționar sau cu ocupațiune lucrativă, copii la școală, părinți.

În cazul egalității acestor condițiuni, se va acorda precădere funcționarului celui mai bine notat, apoi aceluia care nu a avut pedepse disciplinare și aceluia care a obținut o notă mai mare la concursul pentru numire.

În aceiași ordine vor fi acordate și precăderile.

Regulamentul va cuprinde un tablou pentru orânduirea tuturor precăderilor din legea de față.

Art. 10. — Sunt exceptate de la prescripțiunile acestei legi numirile Rezișenților Regali, Secretarilor Generali ai Ministerelor, Prefecților, Primarilor și ajutoarelor lor, numirile și transferările în funcțiunile de specialitate tehnică, precum și în corpurile organizate prin legi speciale, dacă pentru numirile în aceste funcțiuni și corpuri sunt orânduite reguli de numire și de recomandare a unui organ răspunzător.

De asemeni sunt exceptate numirile informatorilor Polițiilor, Chesturilor și Siguranțelor, precum și ale muncitorilor manuali.

Pentru funcțiunile de Directori Generali atât ai corpurilor supuse legii de față cât și ai corpurilor exceptate, înaintările sau numirile din afară se vor face prin jurnalul Consiliului de Miniștri, pe baza referatului motivat al ministrului de resort; în același chip vor fi numiți Comisarii Guvernului.

Atunci când legea dispune numirea prin înalt Decret-Regal, se va urma în acest fel.

Art. 11. — Orice abatere dela legea de față atrage nulitatea de drept a numirii, pedepsirea conform prescripțiilor legilor de organizare sau ale legilor speciale, a tuturor celor vinovați pentru examinare, recomandare sau numire ilegală, precum și răspunderea solidară a funcționarului vinovat cu funcționarul ilegal numit, pentru toate sumele înasate de acesta.

Art. 12. — Orice intervențiune scrisă sau verbală la vreunul dintre membrii Comisiunii examinatoare sau al Comisiunii pentru propuneri de numiri și înaintări, privitoare la situațiunea vreunui candidat, se va pedepsi cu amendă penală dela 5 000 până la 10.000 lei.

În cazul recedivei, se va pedepsi cu închisoarea corecțională dela una până la șase luni.

Dacă o asemenea intervențiune va fi influențată pe vreunul dintre membrii Comisiunilor, determinându-i o părere nedreaptă, el va fi supus aceleași pedepse.

Acest text se aplică și intervențiilor la autoritățile și așezămintele exceptate.

Art. 13. — Un regulament de aplicare va desvolta în amănunt prescripțiunile legii.

Art. 14. — Orice alte rânduieli din legi, regulamente, statute, jurnale, etc., cărora sunt supuse corpurile arătate în aceasta lege și contrarii ei, sunt abrogate.

Prescripțiunile necomplete sau necorespunzătoare atât ale acestor corpuri cât și ale celor exceptate, vor fi completate și adaptate celor din acesta lege și din regulamentul ei, în termen de 30 zile dela publicarea regulamentului.

Nr. 122 Monitorul Oficial Nr. 21 din 26 Ianuarie 1940.

Regulamentul Legii

pentru numirile în funcțiunile publice

Art. 1. — Numirile în funcțiunile vacante, la autoritățile și așezămintele arătate în „decretul-lege pentru numirile în funcțiunile publice”, sunt supuse prescripțiilor acelei legi și regulamentului de față.

Condițiunile necesare numirii.

Art. 2. — Nicio numire nu va fi făcută decât în următoarele condițiuni:

a) Candidatul să îndeplinească toate condițiunile cerute de statutul funcționarilor sau de legile și regulamentele aplicabile acelei autorități sau așezământ;

b) Să facă parte din „Frontul Renașterii Naționale”;

c) Să nu fi fost condamnat pentru infracțiuni împotriva ordinii și siguranței publice și a Statului;

d) Să nu fi fost destituit sau pus în disponibilitate din alt serviciu public;

e) Să fi obținut îndreptățirea la funcțiunea vacantă prin concursul și clasificarea mai jos rânduite.

Declararea vacanței.

Art. 3. — În ziua în care vor fi îndeplinite condițiunile ce fac vacantă o funcțiune, șeful erarhic va fi dator să refere în scris șefului administrației sau așezământului, iar acesta să declare vacanța și să dispună publicarea ei în Monitorul Oficial și într'un ziar local, dacă există, precum și afișarea la ușa localului unde se exercită funcțiunea și a localului unde se va ține concursul.

Declararea vacanței, trimiterea la Monitor și la ziar, precum și afișarea la localul sau localurile din localitate, se vor face în termen de 10 zile dela primirea referatului.

Publicația și afișarea vor cuprinde condițiunile cerute candidaților, conform art. 2, locul și data până la care vor trebui depuse cererea și actele, locul, data și programul concursului; cererea va fi însoțită și de o declarație a averii candidatului și a soției, cu o descriere amănunțită.

Data concursului va fi fixată după trecerea a trei luni de zile dela data afișării și a apariției publicațiilor.

Afișarea la ușa localului unde s'a ivit funcțiunea va fi menținută până în ziua concursului, constatându-se acest fapt prin procesul verbal încheiat de directorul serviciului.

Concursul.

Art. 4. — Programul concursului va fi întocmit de comisiunea pentru propuneri de numiri și înaintări, din materiile a căror cunoștință este necesară funcțiunei și va fi aprobat de șeful administrației având căderea să facă numirea.

Art. 5. — I. Comisiunea de examinare va fi compusă din următorii trei membri:

a) Un profesor titrat diplomat universitar;

b) Un titrat specialist în materia funcțiunei, de preferință profesor;

c) Un funcționar superior titrat din administrația respectivă.

Membrii dela punctele a și b nu vor putea fi numiți dintre funcționarii administrației la care se ține concursul sau ai vreuncea dependente de ea.

Membrii comisiunii vor fi numiți de șeful administrației.

Comisiunea va fi prezidată de acel care va avea un titlu superior de studii și, în cazul egalității, de cel mai în vârstă.

II. Comisiunea pentru examinarea candidaților la funcțiunile vacante din Administrația Adunării Deputaților și a Senatului va fi compusă din:

- a) Secretarii generali ai ambelor corpuri;
- b) Câte un funcționar titrat, cel mai înalt și mai vechi în grad, din fiecare corp;
- c) Un profesor delegat al Facultății de Drept din București, desemnat anual de consiliul profesoral;
- d) Pentru concursul funcțiunilor de stenografi, comisiunea va fi compusă cu stenograful cel mai înalt și mai vechi în grad.

Comisiunea va fi prezidată de cel mai vechi secretar general.

III. Ministerele își vor putea întocmi, pentru funcțiunile de specialitate din administrațiile lor centrale și din acelea dependente de ele, reguli proprii pentru concurs, ținând seama de prescripțiunile art. 14, alin. II din lege.

În caz contrariu, comisiunile de examinare vor fi compuse în chipul statornicit mai sus.

Art. 6. — Concursul se va ține la sediul central al administrațiilor sau așezămintelor, chiar pentru funcțiunile vacante în serviciile exterioare.

Șeful administrației va putea decide ținerea concursului la ținut pentru funcțiunile vacante în cuprinsul ținutului, compunând comisiunea cu membrii din capitala ținutului.

Autoritățile administrative locale și camerele profesionale vor ține concursurile la sediile lor.

Se vor concentra în jurul aceleași date, pe cât cu putință, concursuri pentru mai multe funcțiuni ale aceleași administrații.

Art. 7. — Probele vor fi scrise și orale, din materiile fixate prin programul publicat.

Subiectul probelor scrise va fi hotărât de comisiunea concursului în ziua și înainte de începerea lor.

Examinarea și notarea fiecărei probe cu note dela 1 până la 10, media notelor, precum și ordinea reușite la concurs, se va face în aceiași zi, prin majoritatea de glasuri a membrilor. Toate aceste lucrări se vor consemna într'un proces verbal semnat de toți membrii comisiunii, cu observațiile ce fiecare ar voi să facă.

Rezultatul concursului se va afișa.

Dosarul cuprinzând toate actele și conceptele interesând numirea, din momentul deschiderii vacanței și până la afișarea rezultatului concursului, va fi depus de președintele comisiunii șefului autorității sau așezământului; acesta va convoca de îndată comisiunea pentru propuneri de numiri și înaintări.

Recomandarea.

Art. 8. — Comisiunea se va întruni în cel mai scurt termen; va cerceta validitatea titlului pentru funcțiunea vacantă, rezultatul concursului și situațiunea fiecărui candidat, față de condițiunile legii și ale regulamentului.

În cazul egalității notei la concurs, comisiunea va fi îndatorată să clasifice în raport cu următoarele precăderi:

- a) Titlu superior de studii;
- b) Calificare superioară la obținerea titlului egal în grad;
- c) Dacă egalitatea se menține, precăderea va fi acordată candidatului căsătorit; între doi sau mai mulți căsătoriți, egal îndreptățiți, ea va fi acordată celui cu mai mulți copii și, în cele din urmă, celui care împreună cu celălalt soț va avea o situație materială mai precară;
- d) În toate cazurile se va acorda precădere candidatului activ al „Frontului Renașterii Naționale”, asupra celui aderent.

După ce va face toate aceste cercetări în completul ei, comisiunea va hotărî în aceeași ședință și cu majoritate de glasuri ordinea clasificărilor, întocmind în acelaș timp un proces verbal motivat al hotărîrii.

Dosarul, împreună cu acest proces verbal, va fi înaintat de președintele comisiunii șefului administrației având căderea să facă numirea.

Numirea.

Art. 9. — Clasificarea comisiunii fiind îndatoritoare, șeful administrației va cerceta legalitatea lucrărilor și va face numirea în termen de trei zile dela primirea dosarului.

Art. 10. — Numirea se va face numai în primul grad și clasă ale funcțiunii din administrația respectivă.

Diplomații facultăților sau ai școalelor echivalente de rang universitar, vor putea candida și vor putea fi numiți în funcțiuni superioare primului grad și clasă, dacă pentru acestea s'ar cere un titlu de studii inferior titlului lor.

Art. 11. — Nu se vor face numiri provizorii sau sub rezerva trecerii concursului sau a complectării studiilor, sau în orice alt mod decât cel prevăzut în regulamentul de față.

Dacă serviciul ar suferi prin vacanța unei funcțiuni până la completarea ei, șeful administrației va delega temporar unui alt funcționar atribuțiile acelei funcțiuni; decizia de delegare îl va împuternici în mod legal.

În asemenea cazuri, administrațiile vor putea obține temporar funcționarii dela alte administrații, prin detașări în interes de serviciu.

De asemeni membrii corpului didactic pot fi delegați să îndeplinească serviciul de secretari ai școalelor de orice grad, în caz de vacanță și numai până la complectarea vacanței prin concurs.

Fiind abrogate dispozițiunile art. 36, aliniatele 2 și 3, art. 38 din legea pentru Statutul funcționarilor publici, precum și art. 76, alineatul ultim, art. 77, alineatele 2, 3, 4 din regulamentul legii, nu se vor mai face numiri fără condițiunea de studii cerută de legile respective, iar numirile de specialiști se vor face numai

cu îndeplinirea condițiilor impuse de legile organice sau de regulamentele acelei specialități.

Art. 12. — Prescripțiunile acestui regulament se aplică și personalului diurnist, plătit atât din fonduri ordinare, cât și din cele speciale.

Sunt exceptați diurniștii întrebuințați la o anumită lucrare, determinată și temporară, care nu s'ar putea executa cu funcționarii serviciului, de asemeni specialiștii întrebuințați la lucrări de specialitate ce nu ar putea fi executate de funcționarii bugetari, precum și profesorii pentru ore predate la școale profesionale ale altor autorități decât ale Ministerului Educației Naționale.

Transferări și schimburi.

Art. 13. — Vacanțele funcțiilor de orice grad și clasă se vor putea completa prin transferarea funcționarilor din altă localitate, la cerere și în următoarele condițiuni:

1. Funcțiunea din care se cere transferarea, trebuie să fie egală în grad și în salariu de bază și să fie de aceeași natură sau specialitate cu funcțiunea vacantă.

2. Funcționarii și funcționarele care cer transferarea trebuie să îndeplinească toate condițiunile cerute pentru funcțiunea vacantă.

3. Transferarea va putea fi aprobată dacă în localitatea, județul sau Ținutul, în care se află funcțiunea vacantă, solicitatul are unul din următoarele interese: prezența celui alt soț ca funcționar public, sau având o ocupațiune lucrativă; existența unei școale de specialitate, în care învață un copil; domiciliul părinților; interesele în localitate primează pe cele din județ, iar acesta pe cele din Ținut; precăderea pentru soț, copil sau părinte, se va acorda în această ordine.

4. În cazul egalității tuturor acestor condițiuni între mai mulți solicitanți, se va continua cu următoarea ordine de precădere:

- a) Funcționarul mai bine notat;
- b) Acela care nu a avut pedepse disciplinare;
- c) Acela care a obținut o notă mai mare la concursul pentru numire.

Art. 14. — Pentru a putea obține transferarea, funcționarul va face pe cale ierarhică o cerere motivată, în termen de cel mult 30 de zile dela publicarea vacanței în Monitorul Oficial; la cerere va alătura dovada că îndeplinește condițiunile cerute de art. 13.

Directorul serviciului o va înainta șefului administrației, arătând dacă îndeplinește condițiunile și motivând dacă serviciul ar suferi prin transferare.

Pe baza acestui referat, comisiunea pentru propuneri de numiri și înaintări va pronunța deciziunea sa motivată.

Șeful administrației va decide pe temeiul acestor lucrări, comunicând deciziunea sa administrației care a publicat vacanța.

Toate aceste lucrări premergătoare vor fi executate în termen de cel mult 10 zile dela înregistrarea cererii de transferare.

Art. 15. — Directorul serviciului care cuprinde funcțiunea vacantă va referii asupra condițiilor cerute pentru numire și va semnala împrejurările eventuale ce ar putea influența decizia șefului administrației.

Pe baza acestui referat comisiunea pentru propuneri de numiri și înaintări va pronunța deciziunea sa motivată.

Pe temeiul acestor lucrări, șeful administrației va hotărâ, comunicând deciziunea administrației care l-a sesizat.

În cazul aprobării cererii de transferare, el va dispune afișarea și publicarea transferării, precum și revocarea concursului, dacă a fost locul la concurs.

Toate aceste lucrări vor fi executate în termen de 10 zile dela primirea adresei administrației ce a propus transferarea.

Art. 16. — Funcționarul transferat va fi înștiințat de îndată, pentru a preda serviciul.

În termen de cel mult 10 zile dela înștiințare el se va prezenta la serviciu.

Art. 17. — Prescripțiunile din legi și regulamente, privitoare la mutările disciplinare și la transferările în interes de serviciu, nu sunt modificate prin aceste dispozițiuni.

Art. 18. — Funcționarii vor putea schimba între ei serviciul, în funcțiunile egale în grad și de aceeași natură sau specialitate, în condițiunile prescrise pentru transferări.

Excepțiuni

Art. 19. — Sunt exceptate dela prescripțiunile legii și regulamentului numirile Rezidenților Regali, secretarilor generali ai ministerelor, prefectilor, primarilor și ajutoarelor lor, personalului auxiliar și oamenilor de serviciu angajați în străinătate pentru misiunile diplomatice și consulare, informatorilor polițiilor, chesturilor și siguranțelor, precum și ale muncitorilor manuali, meseriașilor, artiștilor, membrilor consiliilor consultative și ale comisiunilor de orice fel, ale personalului de serviciu și celui asimilabil, afară de șefii unui asemenea personal și afară de portari și de intendenți.

Pentru funcțiunile de directori generali, atât ai corpurilor supuse regulamentului de față, cât și ai corpurilor exceptate, înaintările sau numirile din afară se vor face prin jurnalul Consiliului de Miniștri, pe baza referatului motivat al ministrului de resort; în același chip vor fi numiți și Comisarii Guvernului.

Art. 20. — Numirile și transferările în funcțiunile de specialitate tehnică, economică și artistică și ale celor specializați în problemele minoritare, precum și ale funcționarilor și ziaristilor întrebuințați pentru propagandă, vor fi supuse rânduelilor din legile și regulamentele respective, cu condițiunea ca acestea să cuprindă reguli de numire și recomandare ale unui organ răspunzător.

Art. 21. — Corpurile speciale organizate prin legi speciale, precum armata, biserica, magistratura, ser-

viciul sanitar, Regia autonomă a căilor ferate, Casa Centrală a Asigurărilor Sociale, Direcția Generală P. T. T., Direcția Generală P. C. A., etc., vor păstra prescripțiunile legilor și regulamentelor lor speciale, dacă acestea cuprind reguli de recomandare ale unui organ răspunzător.

Pentru numirile în funcțiunile lor administrative, pentru care nu au reguli proprii de examen și recomandare conforme acestui regulament, ele se vor conforma prescripțiunilor art. 14 din lege.

În caz contrariu pentru aceste numiri se vor aplica dispozițiunile regulamentului de față.

Sancțiuni

Art. 22. — Orice abatere dela legea și regulamentul de față atrage nulitatea de drept a numirii.

Ea se va constata și pronunța fie de jurisdicția administrativă, fie de instanța de contencios administrativ, la cererea motivată a unuia dintre candidați, a autorității respective sau a parchetului.

Art. 23. — În acelaș fel vor fi sezise și organele disciplinare, pentru a aplica pedepsele prevăzute de legile respective, celor ce cad sub autoritatea lor.

Art. 24. — Orice intervențiune scrisă sau verbală la vreunul dintre membrii comisiei examinatoare sau al comisiei pentru propuneri de numiri și înain-

tări, privitoare, la situațiunea vreunui candidat, se va pedepsi cu amendă penală dela 5000 până la 10000 lei.

În cazul recidivei, se va pedepsi cu închisoare corecțională dela una până la șase luni.

Dacă o asemenea intervențiune va fi influențat pe vreunul dintre membrii comisiei, determinându-i o părere nedreaptă, el va fi supus aceleași pedepse.

Acest text se aplică și intervențiunilor la autoritățile și așezămentele exceptate.

Acțiunea publică va fi deschisă de parchet, la cererea motivată a celui interesat sau a autorității respective.

Dispozițiuni transitorii

Art. 25. — Diurniștii ce funcționează astăzi și care sunt necesari pentru continuarea serviciului, vor putea fi menținuți cel mai târziu până la 1 August 1940, în care timp administrația respectivă va înființa funcțiunea bugetară necesară, va publica și va ține concurs și va face numirea.

Art. 26. — În noile administrații înființate până la data publicării acestui regulament, sau în curs de organizare, se vor putea face numiri, odată pentru totdeauna și numai în vederea încadrării funcțiunilor, chiar în grade superioare și conform normelor de numire anterioare legii și regulamentului de față.

Nr. 558.

Monitorul Oficial Nr. 47 din 26 Febr. 1940.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Simplificarea formalităților în administrația de Stat și exploatarea Comunale

Textul Decretului Lege pentru simplificarea formalităților de aprobarea proiectelor de lucrări și de angajarea cheltuelilor pentru contractările ce se fac de către administrațiile locale și exploatarea comunale, organizate potrivit legii din 7 Mai 1938 și de Uzinele Comunale București

CAP. I.

INTOCMIREA ȘI APROBAREA PROIECTELOR DE LUCRĂRI

Art. 1. — Proiectele, caietele de sarcini și devizele pentru lucrări cu caracter permanent: clădiri, amenajări, instalațiuni sau oricare altele de asemenea natură, precum și proiectele de drumuri, se întocmesc de către serviciile tehnice respective și se aprobă de organele arătate în articolele de mai jos:

Pentru administrațiile locale, care nu au un serviciu tehnic organizat, proiectele, caietele de sarcini și devizele se întocmesc de către serviciul tehnic al județului din care fac parte.

Art. 2. — Șefii serviciilor tehnice județene ingineri constructori, aprobă din punct de vedere tehnic, proiectele de lucrări publice exclusiv lucrări de drumuri;

a) până la valoarea de 300.000 lei a lucrărilor de reparații și întrețineri, prevăzute în acele proiecte pentru comunele rurale;

b) până la valoarea de 100.000 lei, a lucrărilor din nou pentru aceleași comune;

c) până la valoarea de 500.000 lei, a lucrărilor de reparații și întrețineri, prevăzute în acele proiecte pentru comunele urbane nereședințe;

d) până la valoarea de 300.000 lei, a lucrărilor din nou pentru aceleași comune.

Art. 3. — Șefii serviciilor tehnice județene, ingineri constructori, aprobă din punct de vedere tehnic, proiectele de lucrări de drumuri:

a) până la valoarea de 200.000 lei, a lucrărilor de întreținere a drumurilor comunale, din comunele rurale, prevăzute în acele proiecte și până la 300.000 lei, pentru întreținerea și repararea străzilor din comunele urbane, afară de municipii;

b) până la valoarea de 50.000 lei a lucrărilor de construcții din nou, prevăzute în acele proiecte pentru drumurile comunale din comunele rurale și până la 150.000 lei, la construcțiile din nou, pentru străzile din comunele urbane, afară de municipii.

Art. 4. — În cazul când serviciul tehnic județean va fi girat de un inginer neconstructor, competența de aprobare se reduce la jumătate din valorile prevăzute în art. 3.

Dacă serviciul tehnic județean va fi girat de un subinginer principal, acesta va aproba numai proiecte de lucrări pentru întreținerea drumurilor din comunele rurale până la valoarea de 100.000 lei.

Art. 5. — Șefii serviciilor tehnice ingineri constructori ai comunelor urbane reședințe de județ afară de municipii, aprobă din punct de vedere tehnic:

a) Proiectele de lucrări publice, exclusiv lucrări de drumuri, de executat în comuna respectivă, până la valoarea de 500.000 lei a lucrărilor prevăzute în acele proiecte, pentru întrețineri și reparații și până la lei 300.000 pentru lucrări din nou.

b) Proiecte de lucrări de drumuri, de executat pentru străzile din comuna respectivă, până la valoarea de 200.000 lei, a lucrărilor prevăzute în acele proiecte pentru reparații și întrețineri și până la 100.000 lei pentru lucrări din nou.

Art. 6. — Șefii serviciilor tehnice ai comunelor urbane nereședințe de județ, ingineri constructori, aprobă din punct de vedere tehnic:

a) Proiecte de lucrări publice, exclusiv lucrări de drumuri, de executat în comuna respectivă până la valoarea de 200.000 lei, a lucrărilor prevăzute în acele proiecte, pentru întrețineri și reparații și până la 100.000 lei pentru lucrări din nou;

b) Proiecte de lucrări de drumuri de executat pe străzi în comuna respectivă, până la valoarea de 100.000 lei, a lucrărilor prevăzute în acele proiecte, pentru reparații și întrețineri și până la 250.000 lei pentru lucrări din nou.

Art. 7. — În cazul când serviciul tehnic comunal va fi girat de un inginer neconstructor competența de aprobare se reduce la jumătate din valorile prevăzute la art. 5 și 6.

Dacă serviciul tehnic comunal în comunele urbane va fi girat de un subinginer principal, acesta va aproba numai proiecte de lucrări pentru întreținerea străzilor în comuna respectivă, până la jumătate din valorile arătate la art. 3 punctul b) și art. 6 punctul b).

Art. 8. — Șefii serviciilor tehnice municipale și șefii serviciilor tehnice ținutale, care nu pot fi decât ingineri constructori, aprobă din punct de vedere tehnic, proiectele de lucrări publice și lucrări de drumuri, până la valoarea de 3.000.000 lei.

Când valoarea acestor proiecte depășește suma de 3.000.000 lei, se vor înainta Consiliului Tehnic Superior depe lângă ministerul Lucrărilor Publice; iar

pentru proiectele de drumuri la Comisiunea superioară a drumurilor.

CAPITOLUL II. ANGAJAREA LUCRĂRILOR Licitații publice.

Art. 9. — Pentru furniturile, aprovizionările, exploatațiunile, concesiunile și lucrările ce se execută de administrațiunile locale și exploataările comunale, oricare ar fi valoarea lor prin derogare dela dispozițiunile art. 94 al legii contabilității publice, și asupra controlului bugetului și patrimoniului public, precum și dela dispozițiunile art. 82 din legea pentru organizarea exploatațiilor comunale și ale art. 17, din regulamentul pentru aprovizionarea materialelor, adjudecarea lucrărilor și arendarea sau concesiunea de bunuri și drepturi, publicat în Monitorul Oficial No. 115 din 20 Mai 1939, anunțurile și invitațiunile se fac după cum urmează:

a) Pentru licitațiile publice, anunțurile se fac cu cel puțin 10 zile înainte de ținerea licitației, în Monitorul Oficial și cel puțin într'unul din ziarele cele mai răspândite din țară, precum și prin orice alt mijloc de publicitate;

b) Pentru licitațiile restrânse și tratările prin bună învoială, invitațiile se fac cu cel puțin 10 zile înaintea datei când urmează a se depune ofertele.

Licitația restrânsă.

Art. 10. — Licitația restrânsă va fi ținută dela început oricare ar fi valoarea lucrării în toate cazurile în care autoritatea administrativă va socoti, că se poate executa în condițiuni mai bune, după natura lucrărilor a căror execuție necesită o capacitate tehnică și o încredere specială.

Vor fi invitate în scris cel puțin trei case.

Art. 11. — Serviciile tehnice ale Ținuturilor vor întocmi tablourile, specialități de casele socotite capabile a fi invitate la licitația restrânsă.

Se vor întocmi două tablouri:

a) Unul cuprinzând marile case sau furnizori cu capacitate tehnică și financiară completă;

b) Unul cuprinzând casele sau furnizorii cu capacitate tehnică sau financiară mijlocie.

La întocmirea acestor tablouri se va lua avizul Consiliului Tehnic dela ministerul Lucrărilor Publice.

Tablourile se verifică de ministerul de Interne.

Ele se publică în Monitorul Oficial și în Buletinul Ținutului.

La licitațiile restrânse ce depășesc suma de 10.000.000 lei nu pot fi invitate decât casele sau furnizorii din categoria I-a.

Tratarea prin bună învoială.

Art. 12. — Prin derogare dela art. 100, din legea contabilității publice, în cazul când prima licitație ținută în modul arătat la art. 9 și 10 nu va da rezultat, sau ar da un rezultat nesatisfăcător, administrația

locală respectivă poate angaja lucrările, furniturile, aprovizionările, exploatațiunile și concesiunile, fie pe cale de tratare prin bună învoială, fie prin tratare directă, fie pe cale de regie directă.

Art. 13. — Tratarea prin bună învoială, este o licitație publică sau restrânsă, în care concurenții prezintă oferte scrise în aceleași condițiuni ca și la licitația publică sau restrânsă.

După deschiderea ofertelor, comisiunea de licitații, procedează la o tratare orală între concurenții, care au prezentat oferte.

Rezultatul tratării prin bună învoială se consemnează de Comisiune și se supune șefului autorității spre aprobare.

Art. 14. — Procurarea aparatelor, uneltelor, mașinilor rutiere, mașinilor necesare pe șantiere și auto-vehiculelor de orice valoare se va face de către administrațiile locale, exploataările comunale și Uzinele Comunale București, și pe cale de tratare prin bună învoială.

În acest caz administrația va arăta, în decizia de angajare, motivele pentru care a ales această formă de contractare.

Tratarea directă.

Art. 15. — În cazul când tratarea prin bună învoială cerută pentru procurarea obiectelor arătate la art. 14 nu va da nici un rezultat sau ar da un rezultat nesatisfăcător, procurarea lor se va face de către autoritatea respectivă, pe baza unei tratări, adică prin invitație scrisă, făcută unui singur furnizor.

Art. 16. — Lucrările, transporturile, furniturile și aprovizionările, până la valorile:

Lei 20.000 pentru comunele rurale.

Lei 80.000 pentru comunele urbane nereședință.

Lei 150.000 pentru comunele urbane reședință.

Lei 200.000 pentru Municipii.

Lei 300.000 pentru ținuturi,

se vor putea face de către administrațiile locale și de exploataările comunale organizate sub orice formă, dela început, printr'o tratare directă. Peste aceste sume, tratarea directă se va urma potrivit dispozițiilor art. 21.

Regia directă.

Art. 17. — Administrațiile locale vor putea dela început să execute în regie directă, pe lângă cazurile prevăzute de art. 90 din legea contabilității publice și asupra controlului bugetului și patrimoniului public, orice alte lucrări a căror valoare după deviz nu depășește următoarele cifre:

Lei 25.000 la comunele rurale.

Lei 200.000 la comunele urbane nereședință.

Lei 800.000 la comunele urbane reședință.

Lei 1.500.000 la Municipii.

Lei 2.500.000 la ținuturi.

Dispozițiile acestui articol nu se aplică întreprinderilor comunale exploatate sub una din formele

prevăzute în legea din 7 Mai 1938 și pentru care rămân în vigoare dispozițiunile art. 10, 11 și 82 din aceea lege.

La Uzinele Comunale București, lucrările în regie sunt supuse dispozițiilor art. 5 din legea lor organică.

Art. 18. — Regia directă se aplică și peste aceste sume, în cazul prevăzut de art. 12 în limita utilajului corespunzător și a capacității tehnice ce o are administrația de a lua asupra ei manopera unei urcări.

Existența utilajului este o condițiune esențială pentru executarea lucrărilor în regie directă, fără de care nici o administrație locală nu poate pași la executarea lucrărilor de acest fel.

Materialele întrebunțate la lucrare se vor procura de către administrația, potrivit normelor stabilite prin prezenta lege.

Art. 19. — Lucrările pentru apărarea pasivă și materialele necesare acestei lucrări, precum și orice lucrări în legătură cu apărarea națională, cerute de autoritățile militare până la orice sumă se vor putea executa pe bază de caiet de sarcini, fie prin licitație publică, fie pe cale de tratare prin bună învoială, fie prin tratare directă sau regie, după alegerea administrației respective.

ADJUDECAREA ȘI CONTRACTAREA LUCRĂRILOR

Art. 20. — Adjudecarea lucrărilor se face de către șeful autorității respective, ținând seamă de prețul cel mai avantajos.

Prin preț avantajos, nu se înțelege numai prețul cel mai ieftin, ci și acel preț care, deși mai scump este totuși mai avantajos prin seriozitatea cu care lucrează firma, prin garanțiile de promptă și bună execuție, prin nesporirea ulterioară a prețului cu diferite suplimente.

În aceste cazuri deciziunea trebuie motivată.

Art. 21. — Administrațiile nu pot încheia contracte pe bază de tratare directă peste valorile indicate la art. 16 decât în cazul prevăzut de art. 12 și cu aprobarea prealabilă a autorității tutelare arătată de art. 192 din legea administrativă. Cererea de aprobare va fi însoțită de un memoriu cuprinzând arătarea motivelor, care au îndreptățit administrația să procedeze la tratare directă.

Organele tutelare la exploataările comunale sunt cele arătate în legea organică din 7 Mai 1938.

La Uzinele Comunale București, organul tutelar este primăria municipiului București.

Dispozițiunile art. 5 din legea organică a Uzinelor Comunale București rămân în vigoare.

Art. 22. — Organele tutelare sunt obligate a se pronunța în cazurile prevăzute de art. 18 în cel mult 15 zile dela data înregistrării cererii.

Dacă administrația nu s'a pronunțat în acest termen, actul se consideră aprobat.

CAPITOLUL III.

Art. 23. — La licitațiile publice, restrânse, tratările prin bună învoială, tratările directe, nu vor fi primiți concurenții care au fost înscrși pe lista răilor furnizori ai Statului, precum și aceia de răi furnizori ai administrațiilor locale, până ce nu vor face dovada raderii lor depe aceste liste.

Administrațiile locale vor întocmi liste de răi furnizori ai ținutului, comune, întreprinderilor și asociațiilor speciale, după aceleași criterii, după care se întocmesc listele de răi furnizori ai Statului.

Listele întocmite se verifică și se aprobă de rezidentul regal.

Ele se publică în Monitorul Oficial și în Buletinul Ținutului.

Nu pot fi primiți la licitațiile administrațiilor locale concurenții care nu au o practică efectivă de cel puțin 2 ani în ramura lucrărilor pentru care ofertează, dovedită prin lucrări executate în condiții bune și cari nu întrunesc condițiile generale pentru întreprinderi de lucrări publice.

Art. 24. — Administrațiile locale pot angaja lucrări în tot cursul exercițiului bugetar.

În cazul când recepția lucrărilor nu se poate face înăuntrul exercițiului în care s'a făcut angajarea respectivă, creditul prevăzut în exercițiul precedent se va reporta în exercițiul bugetului următor.

CAPITOLUL IV.

Art. 25. — Dispozițiunile jurnalelor Consiliului de miniștri No. 3107/939, 3108/939, 2112/939, 919/939, 2607/939 Decretului lege cu Nr. 4130/939, privitor la simplificarea formalităților de angajări de lucrări, furnituri, aprovizionări, exploatațiuni și concesiuni ce se fac de administrațiile locale, precum și dispozițiunile legii pentru fixarea competențelor șefilor serviciilor tehnice ținutale, pentru aprobarea proiectelor de lucrări publicată în Monitorul Oficial No. 96 din 26 Aprilie 1939, sunt și rămân abrogate.

„Monitorul Oficial”
No. 21 din 26 Ianuarie 1940

Decret-Lege

pentru reportarea veniturilor proprietăților agricole urbane și rurale, stabilite prin recensământul perioadei cincinale 1933/1937 și pe exercițiul financiar 1940/1941.

Art. I. — Prin derogare dela dispozițiunile art. 4, 73, punctul 1 și 84 din legea contribuțiilor directe, veniturile proprietăților agricole urbane și rurale stabilite prin recensământ pentru perioada cincinală 1933—1937, cum și cele stabilite ulterior înăuntrul acestei perioade, de către instanțele anuale sau organele fiscoului și rămase definitive, se reportează pe anul financiar 1940/1941, cu modificările legale aduse până la 31 Martie 1939.

Reportarea acestor venituri se va face de către serviciile de constatare și prin organele prevăzute la art. 90 din legea contribuțiilor directe.

Rămâne în vigoare dispozițiunile generale ale legii contribuțiilor directe, privind scăderile pentru sarcini familiare veniturile mici și datorile ipotecare.

Art. II. — Până la organizarea perceperii acestor venituri, prin casierii comunali, încasările vor continua a se face prin perceptorii de circumscripții și de agenți fiscali, sub controlul și răspunderea directă a organelor administrative, prevăzute de art. 184 din legea administrativă.

Perceptorii de circumscripții și agenții fiscali, vor rămâne răspunzători de împlinirea debitelor ce li s'au dat spre executare, potrivit dispozițiilor legii pentru perceperea și urmărirea veniturilor publice.

Toate încasările se vor vărsa, pe măsura efectuării lor, direct comunelor și Ținuturilor, în proporția și condițiunile stabilite de art. 163 și 184 din legea administrativă.

Nr. 326. Monitorul Oficial Nr. 29 din 5 Febr. 1940.

Jurisprudențe.

Funcționarii diurniști beneficiază de dispozițiile art. 62 din Statutul Funcționarilor Publici

Conform dispozițiilor art. 62 din Statutul funcționarilor publici, funcționarii aflați în funcție la punerea în aplicare a statutului și cari se găseau în funcțiune la 1916, pot înainta până la gradul de director inclusiv, chiar dacă n'au titlurile de studii cerute.

Aceste dispozițiuni se aplică tuturor funcționarilor ce ocupă o funcție publică, permanentă, indiferent dacă sunt bugetari sau diurniști, fiind excepțai dela aplicare numai diurniștii angajați pentru anumite lucrări sau pentru un timp determinat.

Complectându-se Curtea conform art. 15 din legea sa organică.

S'a luat în cercetare recursul făcut de Ministerul de Finanțe contra deciziei Curții de Apel București Secția IV-a Nr. 35/1934, în proces cu Constanța Stănculescu.

S'a prezentat recurentul prin d. avocat Traian Ionescu și intimata prin d. avocat I. Vermeulen.

Procedura completă.

Fotoliul Ministerului Public a fost ocupat de d. Procuror Licău.

S'a citit raportul făcut de d. Consilier Al. Peretz.

D. Ionescu a dezvoltat motivele de recurs, iar d. Vermeulen le-a combătut, cerând și cheltueli de judecată.

D. Procuror a pus concluziuni pentru admiterea recursului.

CURTEA DELIBERÂND

Asupra recursului făcut de Ministerul de Finanțe contra deciziei Curții de Apel București Secția IV-a Nr. 35—934 dată în proces cu Constanța Stănculescu.

Având în vedere că, prin decizia Nr. 35—934, atacată cu recurs, Curtea de Apel din București Secția IV-a a admis acțiunea în contencios introdusă de Constanța Stănculescu contra Casei Autonome a Monopolurilor Statului și contra Ministerului de Finanțe a anulat ca ilegală deciziunea numitului Minister cu Nr. 20850—933 prin care reclamanta a fost retrogradată dela gradul de șef de birou cl. II-a la sub șef de birou cl. I-a în serviciul Depozitului CAM din Turnu-Severin, și a obligat pe intimat să reintegreze pe reclamantă în toate drepturile aferente gradului avut.

Că pentru a da această soluțiune, Curtea constată în fapt că la 1 Aprilie 1914, și deci și la 1916, reclamanta ocupa funcțiunea de impiegată, plătită cu un salariu lunar de 180 lei, că deși dela 1907 când a intrat în funcțiune și până la 1919 nu i s'a făcut rețineri pentru pensie fiind plătită cu diurnă, totuși a vărsat aceste rețineri la Casa Pensiilor cu recipisa Nr. 3432—923, dobândind astfel dreptul a i se calcula la pensiuie și timpul servit dela 1907—1919; în drept, Curtea argumentează că întrucât pentru timpul dela 1907—1919 reclamanta a vărsat reținerile pentru pensie nu se poate susține că în acest timp ea nu îndeplinea o funcțiune publică la Stat; că simpla modalitate de plată cu diurnă a unui funcționar al Statului nu poate schimba această calitate; că de altfel art. 62 din legea Statutului Funcționarilor Publici nu face nici o distincție între funcționarii diurniști și cei bugetari ci pentru ca un funcționar să poată beneficia de dispozițiunile lui, prevede numai ca funcționarul să se fi aflat în serviciu la punerea în aplicare a Statutului și să se fi găsit în funcțiune la 1916; că așa fiind și deoarece în speță, re-

clamanta îndeplinea cerințele art. 62, ea a fost avansată în mod legal la gradul de șef de birou cl. II-a deși n'avea studiile cerute de lege.

Având în vedere motivele de recurs în cuprindere următoare:

„Violarea art. 1 cod civil, art. 2 din Decretul Lege pentru modificarea legii organizării finanțelor Statului din 7 Septembrie 1919, și art. 62 din Statutul Funcționarilor Publici din 15 Iunie 1933 cu exces de putere.

„Intimata a funcționat la Regia Monopolurilor Regatului României, în calitate de diurnistă dela 16 Februarie 1907 până la 1 August 1919, când a fost trecută bugetară în care calitate funcționează și astăzi. Dela intrarea în funcțiune a primit diverse înaintări până la gradul de șefă de birou cl. II-a.

„Promulgându-se legea pentru luarea unor măsuri financiare urgente, publicată în Monitorul Oficial Nr. 237—932 intimata este retrogradată la gradul de șef de birou clasa I-a întrucât primise o avansare ilegală, neavând studiile cerute de Statutul Funcționarilor Publici.

„Intentând acțiune în contencios, Curtea de Apel București Secția IV-a o admite pe considerațiunea că deși nu are studiile cerute de legea Statutului Funcționarilor, totuși se bucură de excepția din art. 62 din Statutul Funcționarilor, fiind funcționară bugetară la 1 Ianuarie 1924 și 1916 întrucât prin Decretul Lege pentru modificarea legii organizării administrației finanțelor Statului art. 2 permitea să verse cu efect retroactiv reținerile la Casa de Pensiuie, a dobândit cu efect retroactiv dreptul de funcționară bugetară.

„Că în orice caz, chiar dacă la 1916 era simplă diurnistă, totuși îndeplinește condițiunile de favoare din art. 62 din Statutul Funcționarilor.

„Procedând în modul de mai sus Curtea de fond violează textele de mai sus arătate, căci art. 2 din Decretul Lege din 7 Septembrie 1919, nu conferă calitatea de funcționar bugetar, ci regulează numai chestiunea vărsămintelor la Casa de Pensiuie, că în orice caz acest text, nu are efect retroactiv decât în privința vărsămintelor, iar nu în ce privește calitatea de funcționar bugetar, pe care intimata n'a căpătat-o decât în 1919.

„Neîndeplinind deci condițiunile art. 62 din Statut, Curtea dă o hotărîre casabilă.

„Dar Curtea hotărăște într'un considerent subsidiar că în orice caz conform art. 62 din Statut nu e necesar ca la 1916, să fi fost funcționar bugetar, singura calitate de diurnist fiind suficientă.

Procedând astfel, violează acest articol, căci legiuitorul nu a putut înțelege prin cuvintele „funcționarul aflat în serviciu și care se găsea în funcțiune la 1916”, de cât pe acei funcționari astfel cum sunt definiți de art. 1 din Statut, investiți cu toate formele autorității legale”.

Având în vedere că, prin motivele de casare, deduse în judecată completului de divergență, se susține, că soluțiunea Curții de Apel este dată cu exces de putere și cu violarea art. 1 cod civil, art. 2 din Decretul Lege dela 7 Septembrie 1919 și art. 62 din Statutul Funcționarilor Publici: în dezvoltarea acestor motive, se arată că faptul vărsării reținerilor pentru timpul dela 1907—1919, nu i-a acordat reclamantei calitatea de funcționară bugetară, deoarece numitul Decret-Lege în baza căreia a vărsat reținerile nu conferea o asemenea calitate, ci regula numai chestiunea vărsămintelor la Casa Penșilor; se mai susține că art. 62 din Statut nu vizează și pe funcționarii diurniști ci numai pe funcționarii bugetari, ceea ce nu e cazul în speță.

Având în vedere că art. 62 din legea Statutului Funcționarilor Publici prevede că funcționarii aflați în serviciu la punerea în aplicare a acestui Statut și cari se găseau în funcțiune la 1916, chiar dacă nu au titlurile de studii cerute, pot înainta până la gradul de director inclusiv.

Având în vedere că în speță urmează a se stabili dacă dispozițiunile de favoare ale acestui text sunt aplicabile numai funcționarilor bugetari, cum se susține prin motivele de recurs sau beneficiază de ele toți acei funcționari ce ocupau la 1916, o funcție publică indiferent dacă erau bugetari sau plătiți cu diurnă.

Având în vedere că, în conformitate cu dispozițiunile art. 1 din legea Statutului Funcționarilor Publici, sunt funcționari publici cetățenii români, fără deosebire de sex, cari îndeplinesc un serviciu public permanent la Stat, Județ, comună sau la instituțiunile al căror buget este supus aprobării Parlamentului, guvernului sau consiliilor județene și comunale.

Considerând, că din cuprinsul acestui text, rezultă că ceiace conferă cuiva calitatea de funcționar public este permanența funcțiunii ce ocupă la Stat, județ, comună sau la vre-o instituție publică, iar nu felul remunerățiunii acestei funcțiuni; ceiace înseamnă că chiar dacă cineva este remunerat cu diurnă, totuși din moment ce ocupă o funcțiune publică cu caracter de permanență, este funcționar în sensul legii Statutului Funcționarilor Publici și beneficiază de dispozițiunile ei.

Considerând că diurnist în sensul numitei legi este numai cetățeanul care este angajat pentru o anumită lucrare sau pentru un anume timp.

Că numai pe acești diurniști îi înlătură art. 2 dela aplicabilitatea dispozițiunilor legii Statutului, iar nu și pe funcționarii publici ce ocupă o funcțiune permanentă, fie că sunt funcționari plătiți cu salariu bugetar, fie cu diurnă.

Că dar din cele expuse rezultă că dispozițiunile de favoare ale art. 62 din legea Statutului sunt

aplicabile tuturor funcționarilor ce ocupă o funcțiune publică, permanentă, indiferent dacă sunt bugetari sau diurniști, fiind exceptați dela aplicațiunea legii Statutului numai diurniștii angajați penru o anumită lucrare sau pentru un timp determinat.

Având în vedere că, în speță, Curtea de Apel constată în fapt că reclamanta Constanța Stănculescu ocupa la 1916 funcțiunea de impiegată, funcțiune care prin natura ei are caracterul de permanență.

Considerând că în asemenea situațiune de fapt, și față de principiile de drept expuse mai sus, reclamanta deși la 1916, era retribuită cu diurne totuși era funcționară publică și deci beneficiază de dispozițiunile art. 62 suscitată așa că fiind avansată în mod legal la gradul de șef de birou cl. II-a, nu putea fi retrogradată la gradul de subșef de birou cl. I-a decât violându-se dispozițiunile legale de mai sus.

Considerând că — precum s'a arătat mai sus — ceiace a acordat reclamantei calitatea de funcționară publică la 1916, a fost caracterul de permanență al funcțiunii sale, iar nu faptul că pe baza Decretului Lege din 7 Septembrie 1918, ea a plătit reținerile pentru pensie pentru timpul servit fără rețineri dela 1907—1919.

Că în adevăr acest Decret Lege în puterea căreia s'a putut face aceste vărsări de rețineri nu a acordat calitatea de funcționar nimănui, ci a consacrat o situațiune de fapt și de drept de a li se calcula în pensiuune timpul servit fără rețineri la pensie, dându-le astfel dreptul a vărsa reținerile pentru pensie în scopul de a se adăuga la anii de pensiuune și acel timp.

Că dar față de considerațiunile mai sus expuse, cu drept cuvânt și fără a viola vre-un text de lege, a decis Curtea de Apel că retrogradarea d-nei Constanța Stănculescu a fost ilegală, așa că motivele de casare fiind nefondate recursul urmează a fi respins ca atare.

(Cas. III. Dec. 1734 din 30 Oct. 1935. Dos. 1977/934; Divergență; Președinția d-lui Președinte D. G. Lupu; recurent Ministerul de Finanțe prin dl avocat Traian Ionescu; intimata Constanța Stănculescu prin d-l avocat J. Vermeulen).

Funcționarii publici nu se bucură de inamovibilitate.

D-na Elisabeta Scuri, din Tg-Neamț, ceruse și obținuse din partea Ministerului Educației Naționale, transferarea într'un post vacant în învățământ, la P.-Neamț, fiind mai aproape de soț. Ulterior însă, ministerul a revenit asupra transferării.

Contra hotărîrii ministerului, d-na Scuri a făcut acțiune în contencios. Curtea de apel s. I din Iași, admitînd acțiunea, a anulat ca ilegală cea de a doua hotărîre a ministerului, dispunînd transferarea reclamante la P.-Neamț.

Ministerul Educației Naționale a atacat însă cu recurs decizia Curții de apel. Recursul venind spre judecare în fața secției a IV-a a Inal-

tei Curți de casație, sub președinția d-lui președinte Titu Magheru, a fost admis pe motiv că deciziunea atacată este posterioară decretului din 4 Martie 1938, prin care s'a suspendat stabilitatea și inamovibilitatea funcționarilor publici; și că deci reclamanta nu mai avea nici dreptul de acțiune în contencios.

In materia verificării situației funcționarilor publici

Inalta Curte de Casație s. III, admitînd recursul făcut de d. Eftim Spănu în proces cu Ministerul finanțelor a statornicit câteva interpretări de covârșitor interes jurisprudențial la legea din 10 Octombrie și 24 Decembrie 1932 pentru complectarea măsurilor excepționale.

În speță, reclamantul fiind retrogradat — din gradul de controlor financiar cl. II în acela de controlor fiscal cl. II, — făcuse acțiune în contencios. Curtea de apel din Chișinău i-a respins însă acțiunea ca nefondată.

Spre a decide astfel instanța de fond a înlăturat obiecțiunea reclamantului că retrogradarea nu putea fi pronunțată decât pînă la 14 Februarie 1933 inclusiv, motivînd că prin art. 7 al legii pentru complectarea măsurilor financiare urgente s'a prelungit pînă la 15 Februarie 1933 termenul în care se putea da deciziunile pentru anularea numirilor și avansărilor ilegale, și că în lipsa unei mențiuni exprese, prin care să se excludă această zi, ar urma să se decidă că în ziua de 15 Februarie 1933 se consideră inclusă în termenul legal pînă când ministerul putea da deciziunea sa.

Inalta Curte n'a împărtășit însă acest punct de vedere, ci a stabilit următoarele:

Avînd în vedere că prin motivul I de casare recurentul susține că numai cu violarea art. 7 al legii din 24 Decembrie 1932 a putut instanța de fond să considere că deciziunea atacată a fost dată în termen când legea fixează prin prelungire, termenul de verificare a situației funcționarilor, numai pînă la 15 Februa-

rie, iar nu pînă în ziua de 15 Februarie 1933, înăuntrul acestui termen.

Considerînd că în conformitate cu disp. art. 3 din legea dela 10 Octombrie 1932 și art. 7 din legea dela 24 Decembrie 1932, deciziunile constatatoare a ilegalității numirilor sau avansărilor, se puteau pronunța de minister pînă la 15 Februarie 1933. Din cuprinsul citatelor texte de lege, rezultă că aceste decizii nu se puteau da decât pînă în ajunul zilei de 15 Februarie 1933, iar nu și în ziua de 15 Februarie 1933. Dacă legiuitorul ar fi înțeles că asemenea decizii să poată fi date și în ziua de 15 Februarie 1933, ar fi spus-o lămurit, întrebuițînd termenul de 15 Februarie inclusiv, ceea ce nefăcînd, înseamnă că aceasta zi este exclusă din calculul termenului.

În ce privește susținerea reprezentantului Ministerului de Finanțe, că termenul de 15 Februarie 1933 ar fi fost prelungit prin efectul legii din 9 Iulie 1934 s'a decis deasemenea că este neîntemeiată, deoarece prin art. 4 din legea de mai sus se declară nule toate numirile, înaintările, definitivările, stabilizările și încadrările ilegale, făcute cu începere dela 1 Ianuarie 1924, fără însă să se prelungească termenul arătat în art. 7 din legea dela 24 Decembrie 1932.

Astfel fiind, și întrucît decizia prin care reclamantul a fost retrogradat este dată în ziua de 15 Februarie 1933, ea e tardivă, și deci motivul I de recurs, fiind fondat, recursul urmează a fi admis.

Răspunderea primăriilor rurale la contractele de serviciu în fața lor.

Legea pentru încurajarea agriculturii prevede că toate contractele de serviciu rural se vor încheia în fața primăriei. Respectând această dispozițiune, în primăvara anului trecut proprietarii de oi din comuna Pesac, au încheiat contractul cu cei trei păcurari ai lor la Primăria comunei, dresându-se despre aceasta cuvenitul proces-verbal semnat de primar și de notar. Clauzele contractului erau cele obișnuite în astfel de înțelegeri. Sîmbria era hotărîtă după numărul oilor, iar ciobanii se obligau să predea proprietarilor o anumită cantitate de brînză etc.

S'a întîmplat că unul din păcurari găsind că

nu i s'a plătit salariul cuvenit, a dat la judecată primăria comunei pentru achitarea unei diferențe.

Judecătoria Biled a admis acțiunea ciobanului, obligînd primăria Pesac la plata sumei. Primăria făcînd recurs, ieri s'a judecat cauza la Tribunalul Timiș-Torontal secția II.

Reprezentantul primăriei a susținut că aceasta nu poate fi făcută responsabilă de executarea contractului, la care ea nu este parte contractantă, rolul ei mîrgînindu-se la o asistare de autentificare.

Tribunalul n'a admis această argumentare, a respins recursul și a confirmat sentința primei instanțe.

Rolul notarului în litigiile penale

În fața Curții de Apel București S. IV-a, a venit spre judecare, recursul îndreptat împotriva unei sentințe pronunțată de Tribunalul Vlașca, prin care s'a decis anularea urmăririi deschise împotriva unui locuitor al unei comune rurale, trimis în judecata instanțelor corecționale, pentru faptul de lovire, pe considerațiunea că nu se produsese, anterior reclamațiunii, încercarea de conciliere pe care art. 110 al. n din legea administrativă în vigoare o impune, încercare fără de care, pornirea reclamațiunii nu ar fi fost posibilă.

Curtea făcînd divergență, afacerea a fost din nou judecată, în complet de divergență, sub președinția d-lui Ghinea Constantinescu, fotoliul ministerului public fiind ocupat de d. procuror general Prosper Constantinescu.

D. reprezentant al ministerului public, a relevat Curții că, deși este exact că art. 110 lit. n din legea administrativă actuală, enumerînd atribuțiunile notarului comunal, îi impune să facă și oficiul de împăciuitoare între locuitorii satelor, în cazul producerii delictelor de insulte, lovirii simple, etc. și deși este adevărat că aliniatul următor al aceluiaș text de lege prescrie că nici o reclamațiune, pentru astfel de delikte nu poate fi pornită, decât dacă în prealabil se va fi încercat împăcarea de către notarul comunei, — această prescripțiune a legii nu este edictată sub pedeapsa de nulitate, și lipsa tentativei de conciliere nu poate avea drept efect pierderea dreptului de a reclama, al celui lezat prin comiterea unei asemenea infracțiuni.

Căci, pe de o parte, de cele mai multeori, lipsa încercării de împăcare, nu este datorită celui bătut, insultat, etc. ci notarului, a cărui omisiune nu poate și nu trebuie să prejudicieze pe cel vătămat.

Iar pe de altă parte, însuși faptul reclamațiunii introdusă în fața instanțelor represive, denotă că autorul ei nu avea intențiunea să se împace și că, astfel, încercarea de conciliere nu ar fi avut în nici un caz alt efect decât tergiversarea represiei, ceea ce nu a putut fi în intențiunea legiuitorului.

Ca atare, a cerut admiterea recursului și judecarea în fond a cauzei.

Curtea, după deliberare, a admis acest punct de vedere, a casat hotărîrea instanței de fond, și, socotind urmărirea valabilă, chiar fără încercare de conciliere a notarului, a dat termen pentru judecarea fondului.

Acțiunea în contencios a D-lui D. C. VASILESCU director de minister.

D. C. Vasilescu, director în ministerul de interne, a atacat cu acțiune în contencios actul de autoritate prin care i s'a aplicat pedeapsa suspendării din serviciu cu pierderea salariului pe timp de șase luni, pentru o pretinsă abatere disciplinară.

Procesul s'a desbătut acum 10 zile în fața Curții de Apel S. V. iar ieri a avut loc pronunțarea hotărârei.

La desbateri, reprezentantul ministerului de interne a susținut că cererea d-lui C. Vasilescu pentru anularea actului prin care i s'a aplicat pedeapsa, ar fi inadmisibilă, deoarece s'a desființat prin Decretul Lege Nr. 1066 din 4 Martie 1938, orice garanție legală a stabilității sau a inamovibilității funcționarilor publici prin însăși suspendarea activității comisiilor disciplinare a căror competență trecuse asupra celui care este îndrituit să facă numirea — în speță ministerul — și căruia îi revine dreptul discreționar să aplice funcționarului orice pedeapsă ar aprecia că este cazul, fără nici o judecată.

Reclamantul, prin d. avocat Jean Vermeulen, a combătut această teză. D-sa a arătat cu probe și cu texte categorice de legi, că decizia prin care a fost pedepsit reclamantul, este cu totul ilegală, atât în drept, cât și în fapt.

În drept, a dovedit că reclamantul are gradul de director clasa II-a și a fost trecut din oficiu în postul echivalent de prim referent al Curții administrative din București. În consecință, este un funcționar supus în mod exclusiv regimului juridic al unei legi aminate specială: Legea de organizarea Curților administrative din 15 Martie 1939.

Art. 10 din această lege prevede că jurisdicția disciplinară asupra referențelor, membrilor și președinților Curților administrative, se exercită de către o comisiune disciplinară specială, iar trimiterea în judecată se face de către Ministerul de Interne. Ori d-lui C. Vasilescu nu i s'a aplicat această dispoziție categorică a legii în vigoare și deci actul de autoritate al Ministerului, este cu desăvârșire ilegal.

În fapt, apărătorul a arătat că unicul punct de acuzare pus în sarcina d-lui C. Vasilescu și anume, că ar fi contrasemnat un ordin în mod greșit, reprezintă o gravă denaturare a adevărului, deoarece din însuși raportul de anchetă la care se referă această învinuire, rezultă clar că nu i se poate imputa nici o intenție directorului, și nici nu sa produs prin acel ordin vre-un prejudiciu material sau moral.

Curtea formată din Dni: preș. George Poltzer, M. Tincu și C. Duma consilieri, a admis Miercuri acțiunea în drept și în fapt, a anulat ca ilegal actul de autoritate atacat și a obligat ministerul să-l repună în toate drepturile ce le avea pe data de 13 Iunie 1939, când s'a săvârșit actul de Curte ca ilegal.

N. LĂPĂDAT, BUZD, jud. Târnava-Mare:

În Ținutul Timiș, există un număr de 22 notari cu salarii plătite din bugetele comunelor unde funcționează, deoarece salariile lor n'au putut fi trecute în bugetul de personal al Ministerului de Interne.

S'a întâmplat însă că, salariile acestor notari, se apese prea mult bugetele comunelor unde îndeplinesc servicii.

Ținutul a aflat de cuviință, să dea o soluție acestei probleme, dispunând prin deciziunea No. 2924/1940 ca, salariile notarilor din categoria de mai sus, să se repartizeze asupra tuturor comunelor din județele cu asemenea cazuri.

S'a dispus ca sumele repartizate pe comune, să se verse la Ținut, așa încât prin această soluție, cei 22 de notari netrecuți în bugetul Ministerului de Interne, vor fi plătiți dela 1 Aprilie 1940, din bugetul Ținutului.

Prin această măsură justă și echitabilă, întrucât prin ea se reglementează și situația unor funcționari publici puși într'o situație delicată, și se ușurează și sarcinile unor comune cari nu aveau de unde face față obligației lor de salarizare a acestor funcționari, din bugetele lor.

ION HAJDĂU, ORADEA.

În ce privește impunerea notarilor după lucrările particulare executate, Inspectoratul General de Finanțe, din Timișoara a dispus precum urmează:

Ministerul de Finanțe, Inspectoratul General,
Regiunea X Timișoara.

No. 446 din 14 August 1939.

Domnule Administrator,

Avem onoare a vă comunica în copie ord. No. 32174/1939 a Ținutului Timiș, cu privire la impunerea notarilor comunali, spre luare la cunoștință.

Inspector General; ss V. TĂREANU
Ținutul Timiș, Serv. Adm. Gen. de Stat.
No. 32174 din 10 August 1939.

Domnule Inspector General,

Luăm act de raportul D-Voastră No. 414/1939 și cu onoare vă rugăm, să binevoiți a da dispozițiuni, ca comisiunile de impunere atunci când se vor întruni pentru a face impunerile pe ex. 1940—41, se țină seama de situația schimbată în care se găsesc notarii comunali, în urma ridicării dreptului lor, de a redacta acte juridice.

p. Rezident Regal ss. Dr. CIUPE.

p. Șeful Serviciului; ss. Indescriabil.

Stimate Coleg,

Prin ordinul Ministerului de Interne Nr. 26.176 din 6 Octombrie 1936, Revista noastră a fost recomandată spre abonare, prin toate Prefecturile de județ, tuturor notariatelor din țară.

Ministerul de Interne când a dat ordinul de mai sus, a avut în vedere faptul că Revista „Administrația Română” este organul oficial al „Asociației Notarilor Comunali din România”, deci abonarea ei constituie o datorie morală pentru toți notarii din țară.

Revista „Administrația Română” este a noastră a tuturor notarilor din țară. Ea are o existență neîntreruptă de 20 ani, în decursul cărora a fost totdeauna tribuna curagioasă, dar obiectivă a revendicărilor noastre profesionale. Prin ea s'a auzit glasul celor mai harnici și modești pionieri ai Puterii Executive. Prin ea s'a ridicat strigătul nostru de protest, atunci când — în decursul legilor administrative — legiuitorul a vroit să nesocotească drepturile noastre câștigate.

Revista „Administrația Română” este deci oglinda fidelă a vieții noastre, a durerilor și a bucuriilor noastre.

E o mândrie pentru corpul notarial de a avea și el ca toate grupările profesionale importante, un organ de afirmare și de luptă.

Revista „Administrația Română” vă ține la curent de tot ce Asociația noastră, demnă, activă și puternică, face pentru noi ca să ne asigure un trai mai omenesc.

În ea veți găsi, afară de dările de seamă asupra apărării intereselor noastre profesionale, pagini de doctrină și jurisprudență necesare și utile în activitatea administrativă, discuțiuni asupra problemelor administrative locale, publicațiunile oficiale ale Asociației și Filialelor ei, în sfârșit informațiuni interesante din lumea administrativă.

Astfel fiind revista „Administrația Română” este indispensabilă pentru toți notarii. Pătrunzând în satele noastre cele mai îndepărtate, ea aduce lumină și nădejde pentru un viitor mai bun, în sufletele celor mai oropsiți slujbași ai Statului, pe cari legiuitorul, dacă vrea să ridice nivelul satelor noastre și administrației țării, va trebui să-i satisfacă în dreptele lor revendicări.

Grupați în jurul Asociației și a organului ei de publicitate „Administrația Română”, notarii comunali prin solidaritatea neclintită și bună organizare vor ști să se impună.

„Administrația Română” vă promite că va fi și pe mai departe la înălțimea misiunii ei și va servi cinstit cetitorii săi.

În speranța că veți aprecia importanța organului nostru de publicitate prin înscrierea Dvs. în listele abonaților, vă trimitem Stimate Coleg, salutul nostru frățesc.

„Administrația Română”.

P. S. Revista „Administrația Română”, se poate abona printr'o simplă scrisoare, pe care vă rugăm să o trimiteți pe adresa următoare:

Administrația revistei

„Administrația Română” Timișoara I.
Str. E. Ungureanu Nr. 7.

Revista apare în fiecare lună.

Abonamentele se fac numai pentru un an întreg, cu începere dela 1 Ianuarie. Pentru abonamentele făcute mai târziu se trimit numerile din urmă.

Prețul abonamentului este: Pentru funcționari și comunele rurale 300 lei anual. Pentru orașe, județe și ținuturi 1000 lei anual.

Vă rugăm a-l trimite prin mandat poștal pe următoarea adresă: Nicolae Novacovici notar, casierul revistei „Administrația Română” Bănia, pl. Bozovici, jud. Caraș.

Revista apare în fiecare lună, sub îngrijirea unui comitet compus din următorii notari: Gh. Milencovici președintele A. N. C. R. director, Nicolae Giurgiu, Isac E. Isacu și Dimitrie Isaiu redactori.

Necrolog.

ASOCIAȚIA NOTARILOR COMUNALI DIN ROMÂNIA FILIALA RĂDĂUȚI, cu profundă durere aduce la cunoștință, că mult apreciatul și neuitatul lor coleg,

VLADISLAV TOMASEVSCHI
notar comunal din Satu-Mare

și-a dat nobilul său suflet după o scurtă și grea suferință în mâinile Atotputernicului, după o rodnică activitate ca funcționar public.

Asociația pierde prin el un valoros membru și-i va păstra o amintire eternă.

Rădăuți, 21 Februarie 1940.

FIE-I ȚĂRÂNA UȘOARĂ!

COMITETUL

Nouii abonați.

Primăria comunală:	Corbița	jud. Tecuci.
”	Borăscu	” Corj.
”	Lențești	” Cernăuți.
”	Bordeni	” Prahova.
”	Letea nouă	” Vlașca.
”	Surd. Găiseanca	” Brăila.
”	Ciorăști	” Lăpușna.
I. Epure, secretar de plasă:	Herța	” Dorohoi.

Nu ne întărim, nu desăvârșim înzestrarea oștirii noastre într'un spirit agresiv, ci într'un spirit decis de apărare a celace este al nostru și al dreptului consfințit prin libera hotărîre a adunărilor dela Chișinău, Cernăuți și Alba-Iulia".

Cuvinte rostite de **M. S. REGELE**
la Constanța, cu ocazia Anului Nou

Să vecinicim hotărîrile dela Chișinău, Cernăuți și Alba-Iulia, care ne-au dat România de azi, subscriind

Bonuri pentru înzestrarea armatei.

Asupra Dvs....

... a lucrărilor Dvs. și a preocupărilor Dvs. ce publică adesea în cele 120.000 ziare și reviste din lumea întreagă articole și notițe care vă sunt absolut necesare. Dacă doriți să aveți aceste articole și notițe prețioase, ca și personalitățile și instituțiile din străinătate și din capitala țării noastre, adresați-vă și Dvs. agenției

„SERVICIUL GAZETELOR“

Directori: AUREL M. ALICU ȘI EM. SAMOILĂ

București I, str. Sf. Constantin 24, Telefon 3.16.15,

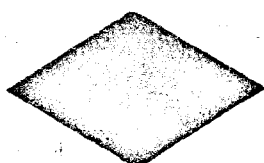
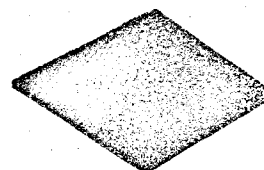
care vă dă cu plăcere orice lămurire suplimentară și vă face — la cerere — și probe gratuite!

Imprimeria Ținutului Timiș

Administrație Comercială
Tipografie și Legătorie

TIMIȘOARA I.

Piața Unirii Nr. 1. — Palatul Ținutului Timiș

Depozite de desfacere:

Timișoara și Deva, prevăzute
cu tot felul de imprimare ad-
ministrative, școlare și rechi-
zite de birou.

TELEFON Nr. 22—75.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

ORGANUL ASOCIAȚIEI NOTARILOR COMUNALI DIN ROMÂNIA

Redacția: Vizejdia, pl. Comloș, jud. Timiș-Torontal ::-: Administrația: Timișoara I., Str. E. Ungureanu Nr. 7.

Onor.

Notariatul
Primăriei